

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

XV legislatura · cinquè període · sèrie C · número 441

Comissió d'Unió Europea i Acció Exterior

Sessió 23, dijous 22 de gener de 2026

Presidència de l'I. Sra. Neus Comes Pon

Dossier

TAULA DE CONTINGUT

Compareixença de Manuel Szapiro, director de la Representació de la Comissió Europea a Barcelona, per a informar sobre el pla de treball de la Comissió Europea per al 2025 i la corresponsabilitat de les regions europees per a aconseguir els objectius del pla	
357-00594/15	4
Proposta de resolució sobre el cost de la immigració massiva (posposada)	
250-00782/15	4
Proposta de resolució sobre el suport a les ONG i a la cooperació internacional	
250-00813/15	20
Proposta de resolució de reconeixement i suport al govern autònom del poble nasa, al nord del Cauca	
250-00817/15	25
Proposta de resolució de suport al procés de reunificació de Xipre	
250-00833/15	30

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

El *Diari de Sessions del Parlament de Catalunya* (DSPC) reproduïx només les intervencions orals fetes durant la sessió. La resta de documentació que acompanya la intervenció es pot consultar a l'expedient de la comissió.

Transcripció i correcció: CPSL
Imprès al Parlament

ISSN: 0213-7976 (general)
0213-7992 (sèrie C)
DL: B-3.468-1982

www.parlament.cat

Sessió 23 de la CUEAE

La sessió de la Comissió d'Unió Europea i Acció Exterior (CUEAE) s'obre a les tres de la tarda i un minut. Presideix Neus Comes Pon, acompanyada de la vicepresidenta, Anna Navarro i Descals, de la secretària, Mar Besses Casanovas, i de la secretària en funcions Ana Balsera i Marín. Assisteix la Mesa el lletrat major.

Hi són presents Alberto Bondesio Martínez, Ernesto Carrión Sablich, Sara Jaurieta Guarner i Beatriz Silva Gallardo, pel G. P. Socialistes i Units per Avançar; Francesc de Dalmaes i Thió, Ennatu Domingo i Soler i Jordi Fàbrega i Sabaté, pel G. P. de Junts; Juli Fernández Olivares, pel G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya; M. Belén Pajares Ribas i Hugo Manchón García, pel G. P. del Partit Popular de Catalunya; Alberto Tarradas Paneque, pel G. P. de VOX en Catalunya, i Andrés García Berrio, pel G. P. Comuns.

Assisteixen a aquesta sessió el director de la Representació de la Comissió Europea a Barcelona, Manuel Szapiro, acompanyat de la cap de comunicació, Laura Rahola.

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Compareixença de Manuel Szapiro, director de la Representació de la Comissió Europea a Barcelona, davant la Comissió d'Unió Europea i Acció Exterior per a informar sobre el pla de treball de la Comissió Europea per al 2025 i la corresponsabilitat de les regions europees per a aconseguir els objectius del pla (tram. 357-00594/15).

2. Proposta de resolució sobre el cost de la immigració massiva (tram. 250-00782/15). Grup Parlamentari de VOX en Catalunya. Debat i votació (text presentat: BOPC 327, 9).

3. Proposta de resolució sobre el suport a les ONG i a la cooperació internacional (tram. 250-00813/15). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Debat i votació (text presentat: BOPC 333, 57).

4. Proposta de resolució de reconeixement i suport al govern autònom del poble nasa, al nord del Cauca (tram. 250-00817/15). Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, Grup Parlamentari Comuns, Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra. Debat i votació (text presentat: BOPC 333, 62).

5. Proposta de resolució de suport al procés de reunificació de Xipre (tram. 250-00833/15). Grup Parlamentari de Junts. Debat i votació de la proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 339, 34; esmenes: BOPC 382, 10).

La presidenta

Comencem. Bona tarda a tots. Benvinguts de nou, després de les vacances de Nadal. Tornem a estar a la Comissió d'Unió Europea i Acció Exterior, del dia 22 de gener de 2026.

Demano als portaveus si hi ha substitucions. El Grup de Junts?

Francesc de Dalmaes i Thió

Sí; lamentem comunicar que encara hem de substituir el president Puigdemont: el diputat Jordi Fàbrega.

La presidenta

Molt bé. Del Grup del PP?

Hugo Manchón García

Sí; la diputada Belén Pajares substituirá al diputado Cristian Escribano.

La presidenta

En prenem nota. Alguna altra substitució? *(Pausa.)* No? *(Pausa.)*

Compareixença de Manuel Szapiro, director de la Representació de la Comissió Europea a Barcelona, per a informar sobre el pla de treball de la Comissió Europea per al 2025 i la corresponsabilitat de les regions europees per a aconseguir els objectius del pla

357-00594/15

Doncs, aleshores, si els sembla, comencem pel primer punt de l'ordre del dia, que és la compareixença del senyor Manuel Szapiro, director de la Representació de la Comissió Europea a Barcelona.

Si els sembla bé, la seqüència que faríem seria: un temps de vint minuts de presentació per part del senyor Szapiro; aleshores, farem el torn dels grups, de major a menor, en funció..., primer, els grups que han sol·licitat la compareixença, de major a menor, i després la resta de grups, cinc minuts per grup, i després, per donar resposta a les qüestions plantejades dels grups, el senyor Szapiro tindria vint minuts més, entre quinze i vint minuts ens ha demanat, si els sembla. Hi estan d'acord? *(Pausa.)* Sí? *(Veus de fons.)* Sí, potser és menys, diu, potser quinze, vint... Ho ha demanat ell a la Mesa. Bé, anem fent sobre la marxa, si els sembla.

Doncs anem a buscar el senyor Szapiro.

La sessió se suspèn a les tres de la tarda i dos minuts i es reprèn a les tres i quatre minuts.

La presidenta

Disculpeu-me, que m'he descuidat, en primer ordre, de... Se us ha enviat als portaveus una comunicació de que el Grup Parlamentari de VOX en Catalunya ha demanat posposar el punt número 2 de l'ordre del dia.

Proposta de resolució sobre el cost de la immigració massiva (posposada)

250-00782/15

Disculpeu-me perquè no us ho he comunicat. En principi hi estem tots d'acord i, per tant, passaríem al punt número 3.

Ara sí, ja fem el punt número 1. Donem la benvinguda als representants de la Comissió Europea a Barcelona, el senyor Szapiro i la senyora Rahola. Benvinguts al Parlament de Catalunya.

I, ja, com els he explicat la seqüència i n'hem parlat també amb vostès, tindran un temps de vint minuts per fer una presentació; després, cada grup tindrà cinc minuts per plantejar les qüestions que creguin oportunes. I, finalment, vostè tindrà un torn de resposta de quinze, vint minuts. Així que té la paraula el senyor Szapiro.

Manuel Szapiro (director de la Representació de la Comissió Europea a Barcelona)

Moltes gràcies, presidenta. Bona tarda a tothom. Gràcies per convidar-nos aquí a la Comissió Europea. M'acompanya la Laura Rahola, del meu equip, que s'encarrega de tot el tema de relacions amb autoritats i societat civil des de la representació de la Comissió Europea a Barcelona.

Em sembla molt encertat poder posar la llum i debatre sobre el que fem nosaltres des de la Comissió Europea, però també la contribució de Catalunya en general i del Parlament de Catalunya en particular a l'agenda europea.

I com ja li he comentat a la presidenta, em semblaria molt interessant també que el Parlament de Catalunya –podrem parlar-ne més endavant– pugui aprovar també una resolució sobre el programa de treball anual, el pla de treball anual de la Comissió i així informar millor Brussel·les sobre les prioritats i preocupacions d'actors clau en el territori i passar uns missatges ben clars a nivell polític.

Veig algunes cares conegudes, però, de fet, no sé si tothom està al cas o coneix la feina que fem des de la representació de la Comissió Europea a Barcelona. Molt ràpidament, cobrim Catalunya i les Illes. En tota la UE només hi ha cinc estats membres amb representació fora de la seva capital, i Espanya és un d'ells. Per descomptat, a Barcelona treballem molt estretament amb l'equip de la Representació a Madrid.

I, com he dit abans, som una representació, no només una oficina. Què vol dir això? Que tenim un paper de representació, delegat directament de la presidenta de la Comissió, a més de fer coses que són més d'oficina, com impulsar, organitzar i acompanyar les visites dels comissaris al territori; van ser una desena de comissaris aquí a Catalunya, el 2025. I tenim activitats nostres, pròpies, a tot el territori, especialment amb alcaldes, amb l'Associació de Municipis de Catalunya, la Federació Catalana de Municipis, electes locals, empreses, universitats, agents socials, joves, un llarg etcètera.

Pel que fa a la compareixença d'avui, m'agradaria començar amb una nota positiva, que és el fet de que aquest any celebrem els quaranta anys, el quarantè aniversari de l'adhesió d'Espanya a l'aleshores Comunitat Econòmica Europea, sota la presidència, de fet, de Jacques Delors. Quaranta anys de camí compartit. No cal que recordi aquí els avanços que això ha significat, les oportunitats per estudiar, viure, treballar en altres països de la Unió.

També la importància d'Espanya pel que fa a la cohesió, la política de cohesió, amb 185.000 milions d'euros de fons estructurals invertits a Espanya. I els darrers quatre anys, Catalunya ha estat capdavantera també en la captació i l'ús de fons Next Generation, que jo penso que coneixeu, amb 8.600 milions d'euros compromesos aquí a Catalunya.

He de dir que, des d'aquest punt de vista, sigui el que sigui el color polític de la Generalitat, dels ajuntaments, de les diputacions, treballem molt bé de la mà amb totes les autoritats per no només ajudar a captar els fons aquí a Catalunya, sinó també donar visibilitat als impactes tangibles al territori.

Per exemple, divendres passat, jo vaig inaugurar amb el president Illa –a qui des d'aquí desitjo una molt bona recuperació i ràpida–, amb la consellera Pané i amb l'alcalde Albiol, un nou bloc quirúrgic d'alta precisió a l'Hospital de Badalona, que donarà servei a milions de pacients. I és un exemple més del que es pot fer; n'hi ha molts, eh?, però del que es pot fer treballant tots junts.

També, durant aquests quaranta anys, hem viscut moments bastant difícils. Un exemple seria la crisi econòmica del 2009, 2008, i la seva gestió, de la qual jo crec que hem après, i molt, especialment per capgirar, no?, una mica..., capgirar la nostra perspectiva, des d'una perspectiva de rigor pressupostària, a la protecció de l'estat de benestar.

Un altre exemple seria el que jo qualificaria de suïcidi del Brexit. Em vaig encarregar a Brussel·les precisament d'això, de les relacions i negociacions amb el Regne Unit. Va costar molt, però al final sí que hem aconseguit tornar a entrar en una lògica de cooperació en molts àmbits.

Un altre moment difícil va ser la pandèmia, evidentment. És evident que no estàvem preparats. Vam haver de superar els reflexos inicials de tancar-nos en nosaltres mateixos i posar en marxa una estratègia industrial de debò, amb vacunes administrades, desenvolupades, com sabeu, un pla per a una Unió Europea de la salut, i el pla Next Generation, un pla històric, que he mencionat just abans.

El que hauria de preocupar-nos –i ho dic des de la Comissió Europea– és com la nostra joventut veu la construcció europea, i no només la construcció europea, sinó també, en general, el teixit democràtic que tenim. A Espanya, en general, un cinquantaper cent de la població es mostra optimista pel que fa al futur de la Unió, però a Catalunya, no obstant, només el trenta-per cent dels joves es consideren

europèistes, mentre que al conjunt d'Espanya aquest percentatge és més o menys el cinquanta per cent. Això sí que hauria de preocupar-nos.

I aquests baixos nivells de satisfacció no només són respecte a la UE, sinó també respecte als estats membres. Segons la mateixa enquesta, que és de l'eurobaròmetre, publicada al març de l'any passat, només el quaranta-nou per cent dels joves d'Espanya es mostren satisfets amb com funciona la democràcia en general i un quaranta-vuit per cent, insatisfets. És important, per tant, debatre amb els joves i fomentar el diàleg; també el diàleg..., no sé si podrem adreçar i abordar això una mica més endavant, però el diàleg intergeneracional.

En aquest context, agraeixo molt al Parlament de Catalunya, a la presidenta d'aquesta comissió, al president del Parlament també i al Consell Català del Moviment Europeu que organitzin, dilluns que ve, una jornada, precisament, sobre els quaranta anys, que serà la trenta-cinquena, si no m'equivoco, jornada europeista del Consell Català del Moviment.

I també, ja que hi soc, m'agradaria agrair al president d'aquesta institució les celebracions que fem el 9 de maig, que és el Dia d'Europa. Jo crec que mostra una cosa que és cada vegada més coneguda a Brussel·les i en altres parts d'Europa, i que és que Catalunya és una peça central, una peça clau de la construcció europea, gràcies al seu esperit emprenedor, gràcies també al seu dinamisme empresarial, a la seva obertura al món, també al progrés social, i gràcies a la seva vocació europeista en general. Aquest paper de Catalunya també el van reconèixer tant la presidenta Von der Leyen, aquí, fa tres anys, quan va venir aquí, com el president Costa, més recentment.

I dit això sobre els quaranta anys, jo voldria mirar amb vosaltres –i crec que des d'aquest punt de vista el debat serà molt interessant– quins són els reptes que tenim per endavant i que hem plasmat en el programa de treball de la Comissió.

Aquí tenim reptes majúsculs, alguns de bastant greus, i hem de veure si podem fer una feina millorable en l'abordatge, en la gestió d'aquestes crisis o xocs, com ha dit fa poc la presidenta de la Comissió.

Amb estil telegràfic, perquè no sé quant temps tinc, però... (*Veus de fons.*) Ah, doncs em queden uns deu minuts, una mica menys, no?

Primer, la guerra a Ucraïna. Un trist aniversari properament i una amenaça, uns atacs a la nostra seguretat i a la defensa dels nostres valors.

El conflicte a Pròxim Orient. Una tragèdia i desolació que no hem sabut o no hem pogut evitar. Potser parlarem d'això.

Hem de fer front a xocs i tensions geopolítiques sense precedents, a un nombre creixent –i no ho dic jo, eh?, ho diuen les ONG– de conflictes armats al món.

Tendència creixent a l'autoritarisme i també, especialment, a un tropisme, una atracció, un poder d'atracció sobre la nostra joventut.

Desafiaments repetits d'algunes potències al nostre ordre internacional, el que es diu la llei del més fort contra l'estat de dret, o la imposició del poder cru, el *raw power* en anglès.

L'auge de populismes extremistes, ingerències, manipulació d'informació, per no parlar dels efectes danyosos del canvi climàtic, especialment visible a la conca mediterrània, amb onades de calor a l'estiu i inundacions com la que hem vist una altra vegada aquestes setmanes i dies.

Doncs, un panorama bastant preocupant, un món imprevisible, turbulent, que ens recorda a cada pas la rellevància de la nostra unitat, encara que això sigui a vegades difícil d'aconseguir; també la importància de seguir sent un factor d'estabilitat i un ancoratge per a la pau, la dignitat, la solidaritat, la prosperitat i la cohesió social.

És difícil? Doncs sí, ho és, i molt, perquè, primer, tot s'està accelerant, i ho veiem ara amb la segona presidència de Trump. I, segon, és legítim, els estats de

la Unió Europea tenen interessos arrelats a la seva geografia, a la seva història, a la seva cultura, i hem d'entendre bé aquests interessos per poder respondre-hi.

Però, precisament per això, compartim tots un sentiment d'urgència, que trobarem en el programa de treball de la Comissió, amb trenta-vuit propostes. El punt de partida de la presidenta Von der Leyen és que hem de ser independents en aquest món, independents per respondre com a Europa. Això no vol dir independents dels estats membres, eh?, tot el contrari, per ser independents d'altres potències per poder exercir la nostra autonomia estratègica, per poder enfortir les nostres capacitats en termes de tecnologia, d'indústria, d'energia, d'alimentació, seguretat de l'alimentació, en termes de recursos socials, formació, educació, el nostre sistema de salut universal, el nostre teixit democràtic i la nostra defensa. I la idea és no seguir externalitzant aquests recursos o la nostra seguretat, en el sentit ampli de la paraula.

Doncs jo veig que només em queden cinc minuts. Us donaré, potser, una vista d'ocell de les sis prioritats del pla de treball de la Comissió i podrem tornar a desenvolupar..., bé, no sé si cada una d'aquestes prioritats, però les que més us interessaran.

La primera és competitivitat i prosperitat. Aquí el punt de partida és el diferencial en termes de productivitat entre Estats Units, especialment, i la Unió Europea. Sabem que entre el 2019 i 2024 la nostra productivitat va créixer menys de l'u per cent, quan als Estats Units, un 6,7 per cent.

També estem vivint el final d'una època d'un model basat en l'energia barata a nivell econòmic, però molt cara a nivell geopolític, provinent de Rússia, i la necessitat de superar les barreres internes a la UE, que és, segons els Fons Monetari Internacional, equivalent a un aranzel del quaranta-un per cent en béns i deu per cent en serveis.

En aquestes setmanes proposarem un vint-i-vuitè règim per a les empreses innovadores que volen operar per al mercat únic. Jo crec que això serà un capgirament, un canvi de paradigma.

Un altre canvi de paradigma són les aliances industrials. Aquí Catalunya té un paper cabdal a jugar, perquè tenim a Catalunya, en relació amb altres regions d'Espanya i també en relació amb la resta d'Europa, punts molt forts en termes de la Vall d'Hidrogen, en termes del Barcelona Supercomputing Center, en termes d'indústries tradicionals, com l'acer, el cement, el pol petroquímic de Tarragona, intel·ligència artificial, *biotech*, tecnologies de la salut... No em dona temps a desenvolupar-ho tot, però hi ha una contribució molt important des d'aquí que s'ha de fer i que també es pot beneficiar de les lleis que adoptarem aquest any o propostes de lleis que adoptarem aquest any sobre tot el que és *biotech*, intel·ligència artificial, economia circular, innovació, etcètera, etcètera.

Defensa. Sobre la defensa estem vivint també un canvi de paradigma. Aquí sabem que Rússia ens està posant a prova. Defensarem, encara que no som una organització militar, la Unió Europea, a la inversa de l'OTAN, defensarem cada centímetre del nostre territori.

Hi ha un distanciament, que no és d'ara, dels Estats Units i que fa que ens haiguem de posar les piles. Tenim tota una llista de mesures ja previstes o adoptades; n'hem fet més en els últims dos anys que en dècades d'història del projecte europeu.

Jo no voldria oblidar de mencionar la preservació del nostre model social, perquè això també forma part de la nostra seguretat. Aquest any proposarem una llei d'ocupació de qualitat, que va de la mà amb la nostra competitivitat, i també un paquet de mobilitat laboral justa.

El pla d'habitatge assequible és el primer pla que adoptem des de la Unió Europea. És un pla de suport als estats membres, a les ciutats, a les regions també.

La nostra qualitat de vida seria el quart eix. En la seguretat alimentària, però també la resiliència hídrica, hem contribuït molt des d'aquí, fa un o dos anys, en

aquest tema. Podrem tornar, si voleu, a parlar del sector dels pagesos, agrícola i els ramaders, perquè és molt important per al nostre futur i la nostra salut.

Protecció del teixit democràtic.

I, al final, però, al cap i a la fi, potser ara mateix un dels eixos més importants, que és una Europa global amb una estratègia nova de seguretat que adoptarem aquest any. No fallarem a Ucraïna, d'això no hi ha cap dubte. Estem posant en marxa tot el que calgui per ajudar Ucraïna, però també per intentar posar Ucraïna en una posició de força en les taules de negociació i en la guerra que està vivint.

I acords que tenim previst concloure. A més del Mercosur, que espero que podrem parlar-ne, Índia, si és possible en els pròxims dies, Austràlia, Filipines, Malàisia, Vietnam, Tailàndia, i una estratègia per al Pròxim Orient.

Acabo aquí. Si volem estar preparats per al futur, hem de treballar també el marc financer plurianual i l'ampliació. L'ampliació. He començat esmentant els quaranta anys de l'ampliació a Espanya, ara tenim altres ampliacions i altres estats que podrien ser membres nostres tan aviat com el 2028. Jo crec que és un imperatiu geopolític, un imperatiu moral i una bona notícia, si es pot fer.

Si em permet, presidenta, voldria, al final de les intervencions..., no sé si ens donarà temps, però tornar a mencionar el tema de la nostra cooperació bilateral entre la Comissió i el Parlament amb propostes per al futur més immediat.

Paro aquí. Sento, una mica, la densitat del meu parlament.

I, en tot cas, moltes gràcies per la vostra atenció.

La presidenta

Moltes gràcies, senyor Szapiro. Ara és el torn dels grups parlamentaris. Farem, tal com hem comentat abans, de major a menor els grups que han sol·licitat la compareixença. I, en primer cas, seria el diputat Alberto Bondesio, del Grup Socialistes i Units per Avançar, per un temps de cinc minuts.

Alberto Bondesio Martínez

Moltes gràcies, presidenta. Senyor Szapiro, senyora Rahola, benvinguda i benvingut al Parlament de Catalunya. Gràcies per acceptar aquesta proposta de compareixença en aquesta comissió i, a més a més, doncs, en una efemèride molt particular, que hem començat a parlar-ne. Tot just ara fa quaranta anys, l'1 de gener del 86, Espanya i Catalunya entraven a les llavors comunitats europees, el que és ara la Unió Europea. I això ens ha portat a quaranta anys de consolidació democràtica, de modernització econòmica, obertura del país i, a més a més, en aquest espai compartit de pau, llibertat i progrés, no?

Aquests quaranta anys després de l'adhesió, l'evocació europeista de Catalunya i el compromís i la corresponsabilitat en el procés de construcció d'Europa segueixen més vigents que mai. I en aquest compromís, doncs, ja li dic que des del Grup Parlamentari Socialistes li estenem la mà i intentarem trobar –i molt probablement així ho farem amb la majoria de grups, si així ho accepten– aquesta proposta, per tal de que la Comissió Europea, també des de l'àmbit parlamentari, més enllà del Govern de la Generalitat, també pugui rebre *inputs* de com ho veiem.

En aquest sentit, ja li vull recordar que l'any 2025 ja vam aprovar una proposta de resolució sobre el marc financer plurianual, amb un ampli consens, i n'hi ha dues sobre el mateix, una a proposta d'Esquerra Republicana i una a proposta de Junts.

Per tant, quatre dècades de la Unió Europea que han convertit la Unió Europea en el pla A, com deia el conseller, molt probablement només tenim un pla A i no un pla B per raons de convivència amb llibertats, amb valors, amb democràcia i també amb el benestar social.

Algunes xifres en aquests quaranta anys, no? Doncs més de 150.000 milions de fons de cohesió i més de 35.000 milions del Fons Social Europeu a Catalunya, i el PIB català passa, en aquests quaranta anys, de 35.000 a 280.000 milions d'euros.

Sí, un èxit econòmic molt millorable, però el més important és aquesta consolidació democràtica de la que feia referència.

Tot i així, la Unió Europea no és una cosa acabada, no és un projecte acabat, sinó..., el món ha canviat, la Unió Europea ha hagut de canviar i encara canviarà més. Si aquests primers quaranta anys ens han servit per assentar les bases de la nostra societat davant d'un món més competitiu, més canviant, més violent, ens calen més canvis.

En primer lloc, a nivell democràtic. Tot just a finals del 2025 teníem aquest vint-i-cinquè aniversari de la Carta europea dels drets fonamentals. Hem vist com els discursos d'odi, els populismes –vostè també hi ha fet referència–, intenten dinamitar la Unió Europea. Per tant, els hi demanem –i d'això també n'hem parlat al Parlament de Catalunya– la urgència d'aquest escut europeu de la democràcia per lluitar contra la desinformació.

Això des d'un punt de vista estratègic, però des del punt de vista pràctic, Catalunya està compromesa amb aquesta tasca. I, de fet, la proposta de la factoria de la candidatura de Móra a albergar una de les cinc gigafactories d'intel·ligència artificial de la Unió Europea, que la vicepresidenta Virkkunen va qualificar de forta, doncs esperem que sigui una realitat i, en aquest sentit, m'agradaria que la Comissió pogués dir un parell de qüestions al respecte.

Tres o quatre qüestions, perquè el temps s'acaba, però que no volia deixar passar. En primer lloc, el marc financer plurianual. Ja l'hi hem dit: no creiem que sigui suficient la proposta de la Comissió Europea. En un moment on cal més que mai aquest reforçament d'aquesta autonomia estratègica, tenir només un u per cent del PNB europeu com a pressupost és insuficient.

Això, a més a més, tindrà un impacte negatiu en les polítiques de cohesió. La proposta de política de cohesió presentada per la Comissió Europea és dèbil, és insuficient, i creiem que hauria d'augmentar; sobretot també en aquelles regions que són més riques, perquè hi ha una part de cohesió social, aquesta prosperitat compartida, que la Unió Europea també ha de vetllar; també en la qüestió de l'habitatge, com bé ha comentat.

Però, clar, si aquesta proposta, a més a més, no és estable ni és suficient, el que fa és que, de retruc, polítiques, com la política agrària comuna o la política de pesca, amb aquesta proposta d'una reducció pressupostària del vint-i-dos per cent, no és la positiva, no és la que volem, i no és la que en aquesta autonomia estratègica necessitem; ans al contrari. I aquesta reducció pressupostària fa que qüestions com el tractat de Mercosur s'hagin mal entès o només s'hagi posat l'accent en aquelles qüestions més negatives i no en aquelles també positives.

En qualsevol cas, la mà estesa des del Grup Parlamentari Socialistes al Parlament de Catalunya; també, doncs, com no podia ser d'una altra manera, sent el segon grup més gran del Parlament europeu, també.

I, de nou, gràcies per aquesta compareixença.

La presidenta

Gràcies, diputat. Ara és el torn del Grup Parlamentari de Junts, i té la paraula la diputada Ennatu Domingo per un temps de cinc minuts.

Ennatu Domingo i Soler

Gràcies, presidenta. I també, en primer lloc, agrair als compareixents l'exposició que han fet.

Com heu esmentat, la Comissió Europea ha iniciat el seu mandat en un context internacional de profunda transformació; també, com heu esmentat, accelerat per l'Administració de Trump. Per això creiem que ha estat tan brillant el discurs del primer ministre de Canadà a Davos, perquè anava molt més enllà de dir que hi ha hagut una transició, sinó que parla d'una ruptura de l'ordre internacional i demana que els països mitjans siguin més pragmàtics, més realistes i que es posin les piles

per crear un sistema que sigui millor, que sigui més fort i més just, no? I, sobretot, si volem garantir l'estabilitat i la pau.

I, per tant, creiem que és important i trobem positiu, com heu esmentat, que la Unió Europea diversifiqui les seves aliances i que desenvolupi tots aquests acords econòmics que s'han estat treballant els darrers anys amb l'Índia, però també amb Filipines, que estan també en processos de negociació. I si poguéssiu elaborar una mica més en el punt on es troben aquestes negociacions, seria interessant.

A més de ser un actor més audaç, més simple i més ràpid, com es defineix com a prioritats principals en el pla de treball, creiem que la Unió Europea ha de ser més contundent en la defensa dels drets humans, com heu observat. Creiem que és una qüestió de credibilitat i també de responsabilitat.

Aquí al Parlament, des de Junts, tenim tres diputats que estan a l'exili i que no poden exercir els seus drets per culpa de la repressió política. Vostès no n'han fet cap esment, però creiem que això és una anomalia democràtica dins de la Unió Europea i, per tant, ens interessaria saber què en pensen vostès sobre això, perquè és una gran contradicció si volem que la Unió Europea sigui afirmativa en la defensa de la democràcia i els drets humans.

També ens agradaria si poguéssiu aprofundir sobre la defensa del teixit productiu, que heu fet un petit titular. Creiem que la Comissió ha de trobar un equilibri entre la viabilitat econòmica, no?, això de poder tenir més influència econòmica i expandir-se a Amèrica Llatina, però també creiem que ha d'equilibrar amb estàndards de sostenibilitat.

En aquest sentit, des de Junts, creiem que és positiu que el Parlament Europeu hagi enviat l'acord de Mercosur al TJUE perquè es revisi la seva legalitat. Això és una oportunitat per poder escoltar les demandes dels pagesos i del sector primari català, que s'ha oposat rotundament a aquest acord. I, per tant, tampoc estem d'acord que s'apliqui l'acord de manera provisional i, sobretot, abans d'escoltar i tenir en compte les seves reivindicacions. Malgrat que hem denunciat aquest acord des d'aquesta comissió, no hem tingut veu al Parlament Europeu, precisament perquè el nostre europarlamentari no pot exercir el seu dret de vot. I, per tant, no és que s'hagin centrat en les coses dolentes d'aquest acord, sinó que hi ha tot un sector agrari que s'ha manifestat i que ha expressat la seva opinió sobre aquest acord i el Govern no ha pogut cap dit per poder rectificar els punts d'aquest acord.

Em sembla molt bé la proposta que feu a l'inici de registrar una proposta de resolució sobre el pla de treball perquè els interessos de Catalunya quedin reflectits en el pla de treball i, per això, també volia fer aquest esment de l'acord de Mercosur.

En aquest procés, com hem esmentat, de transformació, en què la Unió Europea ha de tenir un paper més actiu i més afirmatiu a nivell global, el paper de les regions en el projecte europeu és molt important. De fet, nosaltres hem registrat una proposta de resolució per demanar que el pressupost de la Unió Europea per al període 2028-2034 tingui recursos suficients per a les polítiques de cohesió.

Creiem que l'intent de renacionalitzar i centralitzar el finançament posa en risc el paper de les regions i ciutats en el projecte europeu, ja que incentiva els estats membres a definir prioritats a curt termini que no estan necessàriament alineades amb les prioritats europees ni les locals. I, de fet, també dona menys pes al paper que pot tenir el Parlament en el procés de definir aquest pressupost i creiem que ha de sortir una contraproposta d'aquest Parlament català.

I, finalment, sí que és un punt que no està inclòs en el pla de treball, però que creiem que és molt rellevant, és l'oficialitat del català a la Unió Europea, que sigui oficial a les institucions europees. Això és, evidentment, un acord que tenim Junts amb el PSOE i creiem que és important que es vagi avançant en aquest àmbit. I, per tant, també us demanaríem si poguéssiu desenvolupar una mica i explicar en quin punt es troba aquest treball, aquesta representació del català a la Unió Europea.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada. És el torn del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana i té la paraula, per un temps de cinc minuts, el diputat Juli Fernández.

Juli Fernández Olivares

Moltes gràcies, presidenta. I gràcies, senyor Szapiro, per la seva compareixença.

Compartim jo crec que moltes de les qüestions en el marc i en algunes segur que hi tenim discrepàncies, però això és bo perquè, per construir projectes sòlids i robustos, és bo poder tenir opinions que enriqueixin aquest projecte, que és el nostre, que és l'uropeu, perquè nosaltres ens definim com a federalistes europeus i independentistes dins de l'Estat espanyol.

Ara veig que la Comissió Europea s'independitza d'algú, que m'agradaria aprofundir-hi una mica més, perquè suposo que això és un reconeixement de que depenem o de que hi havia una dependència d'algú altre, d'alguna altra gent. I, per tant, estaria bé sentir de les seves paraules de qui era dependent Europa fins a dia d'avui. Jo crec entendre'l, però m'agradaria que ho explicés.

Nosaltres creiem que Europa va créixer i des dels seus inicis va ser o va galopar sobre el procés d'integració econòmica mundial. És a dir, el procés d'integració europea estava emmarcat en el procés d'integració econòmica mundial i, a mesura que aquest procés canviava, doncs s'ha anat modelant el procés d'integració europea.

El trencament de Bretton Woods ens va portar a la integració monetària i, eventualment, a l'euro. La necessitat de sortir econòmicament ens va portar al mercat únic, la caiguda de la Unió Soviètica, l'ampliació cap a l'Europa central i cap a l'est. I avui la diputada Ennatu Domingo ens apuntava el discurs del primer ministre canadenc. Avui sembla que ja no hi ha transicions, sinó que hi ha ruptures, i suposo que aquesta independència intenta reconèixer aquest fet de que estem davant d'una ruptura.

I en aquesta situació, segurament, el primer que cal és reconèixer el moment i el segon que cal és actuar, perquè segur que no sobreviurem sent l'últim bastió del consens de Washington i de l'ordre neoliberal. Segur que així no serà com sobreviurem.

La nostra proposta és que hi hagi una aposta més ferma que mai per la Unió Europea com a alternativa a la globalització, una alternativa democràtica que mostri un model de creixement diferent, possible, basat en els acords, que sigui sostenible, que sigui equitatiu. Vostè parlava del vint-i-vuitè règim. Segurament pot ser una bona idea si és per igualar-nos a l'alça; si és per igualar-nos a la baixa, potser no del tot.

En el pla legislatiu, per exemple, que vostè citava de la Comissió Europea, quan ens parla d'habitatge, i és veritat que és la primera vegada, però la solució que es posa sobre la taula és un mercat transfronterer de constructores que poden anar de França o a un altre país a construir d'una manera més fàcil. Nosaltres no creiem que aquest sigui el problema. Ens és igual si la gent és de Valladolid, Lió o Bèlgica, si el que prioritzen són els seus beneficis per davant de les necessitats de la gent.

En el tractat del Mercosur, vostè apuntava que segur que tindríem oportunitat de parlar-ne. Doncs preferiríem que els nostres ramaders poguessin competir en les mateixes condicions de qualitat i condicions laborals, i jo crec que aquí és on hi ha el punt. I, per tant, que estigui al Tribunal de Justícia de la Unió Europea per nosaltres és motiu d'alegria.

Parlava de que no fallarem a Ucraïna, i estem alineats en que això no sigui així. Potser, per desgràcia, hem fallat a Gaza, i els drets humans es garanteixen a tot arreu. I la Unió Europea, en aquest punt, doncs, segurament, ens hauríem de revisar, perquè els drets no depenen de qui és l'aliat i mirar cap a una altra banda en funció de qui comet els problemes o fer-ho d'una manera més tèbia.

En resum, senyor Szapiro, voldríem que sortís un missatge clar d'aquesta trobada, i és que s'ha acabat el temps de la tebiesa, que les institucions europees no poden fer front al desplegament de l'extrema dreta i l'autoritarisme i el trencament de l'ordre internacional replegant-se en el passat. Com li he dit, convertir-nos en l'últim bastió del neoliberalisme és la garantia del nostre fracàs.

Acabo, presidenta. Ens cal apostar per un model propi per garantir la nostra autonomia estratègica, no només en termes de defensa, sinó de model econòmic i de política exterior, de drets humans i de reconeixement de tots els que formem part d'aquest projecte europeu.

I, per tant, acabo amb la mateixa petició que li feia la diputada Domingo al voltant de l'oficialitat del català i si ens poguéssim explicar en quin punt està des del punt de vista de la Comissió Europea.

Moltíssimes gràcies per la seva explicació.

La presidenta

Gràcies, diputat. Ara és el torn del Grup Parlamentari Comuns, i té la paraula, per un temps de cinc minuts, el diputat Andrés Garcia Berrio.

Andrés Garcia Berrio

Gràcies, presidenta. I agraïm la compareixença en el dia d'avui dels representants de la Comissió Europea.

En aquest sentit, pensem que, tal com heu manifestat, estem vivint un moment de profunda transformació del context internacional, amb interessos de tota una internacional de l'odi, que el que planteja és canviar el context i les normes a nivell mundial, perquè el dret internacional ha començat a destorbar o a molestar tota una gent que vol fer imperar el seu ordre a nivell internacional.

En aquest sentit, considerem que és important posar en el centre i en el focus la defensa de les democràcies i els valors de la Unió Europea, els valors fundacionals, i la Carta de drets fonamentals i totes aquelles qüestions que s'han defensat en la construcció de la Unió Europea, després de la Segona Guerra Mundial, per fer front als autoritarismes i per defensar un marc de drets humans.

En aquest sentit, ja, tal com heu manifestat, és evident que és necessari un paper de la Unió Europea fort per a la defensa del dret internacional, la qual cosa s'ha plasmat en la resposta a l'ocupació que es va produir per part de Rússia a Ucraïna, aquesta agressió internacional. I, en aquest sentit, considerem que és important que en seguim parlant, que continuï al centre del debat públic i de l'agenda de la Comissió Europea.

No obstant això, sí que creiem que és molt important destacar, com ja s'ha fet anteriorment, que una de les principals crisis, jo crec, que també té l'actual Comissió Europea és el doble raser a l'hora d'interpretar on s'estan produint atacs al dret internacional.

La resposta, des del nostre punt de vista –i així també ho hem defensat de manera clara al Parlament Europeu–, la resposta de la presidenta de la Comissió Europea, Ursula von der Leyen, ha estat absolutament insuficient respecte al genocidi que s'ha produït i s'està produint a Palestina. Llavors, en aquest sentit, encara aquesta situació, diguem-ne, en un altre context, en un altre moment, però continua de manera clara, i un dels reptes que crec que caldria canviar, perquè és un actor rellevant a nivell internacional, és ser coherents en relació amb tot el que s'ha produït i se seguirà produint, desgraciadament, en aquesta qüestió.

A més d'això, jo crec que també hi ha una reflexió col·lectiva en el marc de la Unió Europea, com un camí molt decidit cap a un rearmament, que crec que ens posa també en una situació perillosa. Crec que augmentar la col·laboració estratègica en matèria de defensa és necessari, però això no ha de voler dir augmentar la despesa militar i molt menys de la manera en la que ho estan plantejant, cada cop més, diferents estats i també ho està promovent la pròpia Comissió Europea. Això

ens pot suposar una greu amenaça a l'estat de benestar i fer que anem, realment, a una situació molt pitjor que fins i tot acabi afavorint aquells que volen transformar l'ordre i els principis fonamentals de la Unió Europea.

També, un dels reptes que nosaltres considerem i pot ser una de les greus amenaces per a aquest marc de defensa de drets humans comú té a veure amb el camí que s'està prenent en matèria de política migratòria, vinculat en gran part, sobretot, als processos d'externalització de fronteres, que ja fa molts anys que es produeixen, però s'estan accentuant de manera clara i, en aquest sentit, fins i tot les propostes que s'estan elaborant de permetre la privació de llibertat o caminar cap a un lloc en el que es pugui plantejar que els estats puguin privar de llibertat a persones migrants o sol·licitants d'asil en tercers països.

És preocupant com, diguem-ne, aquest auge d'aquesta internacional de l'odi està també condicionant i influint decisions que s'estan prenent a la Comissió Europea, i crec que és important posar-hi el focus, perquè no només s'ha de plantar cara a aquests discursos de l'odi, sinó que, sobretot, no han de contaminar les polítiques públiques.

En aquest sentit... Parlaria de més temes, m'he quedat sense temps. En tot cas, agrair un cop més la seva compareixença en el dia d'avui i la predisposició a col·laborar amb aquesta comissió.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputat. Ara és el torn de la resta de grups. En aquest cas, el Grup del Partit Popular, i té la paraula el diputat Hugo Manchón, per un temps màxim de cinc minuts.

Hugo Manchón García

Gracias, presidenta. Y gracias por la comparecencia. Seré un poquito más breve, espero, que el resto de mis compañeros que me han precedido.

He analizado algunos... Perdón, le quería preguntar si han analizado los datos de por qué cada vez hay más jóvenes que se sienten menos –no solo los datos, sino las conclusiones, ¿no?– europeístas, e incluso en Cataluña, en comparación con el resto de España. Porque se dice mucho que es por culpa también de la desinformación, de los bulos, de que cada vez los jóvenes caen en discursos de antiproyecto europeo, pero también yo creo que tendríamos que hacer un poco de autocrítica, ¿no?, de saber los motivos. ¿Porque no será porque los jóvenes también ven la Unión Europea como algo más alejado de la realidad del día a día? Y lo dice una persona que es profundamente europeísta, pero que es la realidad de lo que le comenta la gente por la calle, en las redes...

Y está claro que estar en la Unión Europea es algo muy positivo, pero también falta liderazgo, falta determinación, falta también no ser un actor secundario en la geopolítica, y lo estamos viendo con Estados Unidos, que no tenemos que esperar a que Estados Unidos haga algo para nosotros tener nuestra propia autonomía en todos los ámbitos –económica, energética, etcétera, ¿no?– y no solo depender de darnos cuenta, cuando hay una crisis global o una guerra, que Europa depende en gran parte de otros países terceros y que tenemos que aumentar la autonomía europea.

Pero también se mencionaba la seguridad europea y también ha hablado de la implicación de lo que son Cataluña y España en el proyecto de Europa. Y, claro, mientras la Comisión Europea alerta de acuerdos delicados y peligrosos, por ejemplo, con China, como puede ser Huawei, aquí el Govern los firma. Claro, me gustaría saber si considera también que esos acuerdos son delicados, ¿no?, y peligrosos y, a la vez, preocupantes.

Podríamos hablar de muchísimos temas más, como el tema de la autonomía energética, que sí es verdad que la propia Comisión Europea considera energía verde y necesaria para la transición lo que es la energía nuclear, pero aquí el sectaris-

mo ideològic, ¿no?, al final la persigue y tiene consecuencias terribles, que lo acaban pagando los ciudadanos; esta es la realidad.

Se hablaba también de discursos de odio. Siempre nos acostumbramos a que la izquierda siempre habla de discursos de odio y... Yo creo que también aquí en Cataluña hay ataques de odio. Aquí se señala a los negocios por la calle cuando rotulan en castellano y se les multa. Es odio por las personas que hablan una lengua que es también oficial de Cataluña. O, por ejemplo, cuando en las universidades hay jóvenes que son jóvenes constitucionalistas y se les impide estar en la universidad. Claro, lo digo más que nada porque cuando hablamos de discursos de odio no hay que ser selectivo, ¿no?, es para todos igual.

Y, por otra parte, también ha mencionado la diputada de Junts..., y creo que es importante porque lo ligamos con el proyecto europeo. Hablaba de represión política. Y ahora que tenemos una representación de la Comisión Europea, creo que es importante defender que España es una democracia plena y que aquí no hay exiliados. Esto sí que es desinformación, decir que hay exiliados o que España es un país opresor, represor y todas las chorradas que nos cuentan siempre. Y entiendo que, en representación de la Comisión Europea, se pronunciará en defensa del estado de derecho y de la integridad territorial de los estados miembros.

Así que le agradezco la comparecencia y también el trabajo que realizan, no solo en representación de la Comisión Europea, sino como unión con las administraciones catalanas y locales para trabajar para que el proyecto europeo funcione.

Muchas gracias.

La presidenta

Gràcies, diputat. Ara es el torn del Grup Parlamentari de VOX en Catalunya, i té la paraula, per un temps de cinc minuts, el diputat Alberto Tarradas Paneque.

Alberto Tarradas Paneque

Sí; muchas gracias, presidenta. Y muchas gracias a usted también por su comparecencia. Además, como se comentaba, creo que su comparecencia cae en un momento muy interesante, que es cuando estamos celebrando estos cuarenta años de la entrada de España a las instituciones europeas o al mercado común europeo.

Pero, haciendo reflexión a eso, creo que muchas veces nos centramos en que..., como que España aparece en Europa hace cuarenta años e igual, anteriormente, vivíamos en un mundo de oscuridad o España nunca había participado de ninguna otra forma. Pero la realidad es que España no solo entra en Europa, sino que España es Europa desde hace más de 2.000 años, desde hace más de 2.500 años. Exactamente, España empieza a participar en el proyecto de civilización europea desde entonces, cuando unos hombres llegaron y definieron esta tierra como Hesperia, que fue el primer nombre que recibió España, haciendo alusión al relato mitológico del Jardín de las Hespérides, ¿no?, ese lugar maravilloso al oeste, donde se pone el sol. Yo creo que, precisamente, esa es la idea madre, ese es el gran proyecto al que España ha participado y, además, ha participado más que ningún otro país. Y podemos también retrotraernos al siglo XIII, cuando España fue la gran defensora de Europa frente al avance del turco en las Navas de Tolosa. O sea, España ha sido la gran defensora de los valores europeos, de la identidad europea y del proyecto europeo que, posteriormente, se ha acabado traduciendo en unas instituciones y en un modelo de vida que hoy creo que todos, de alguna forma, querríamos defender.

Y, precisamente, hablaba usted de la Comisión Von der Leyen, algo que se ha alejado completamente de esa idea original de Europa. Y hablando de la Comisión, creo que es importante poner sobre la mesa un par de asuntos. En primer lugar, lo que sucedió ayer en el Parlamento Europeo cuando, gracias a la presión de VOX y a la presión de Patriotas por Europa, entre otros grupos, pues, conseguimos bloquear ese pacto Unión Europea - Mercosur, un pacto que iba a dejar fuera de cualquier tipo de competencia al sector primario europeo, al sector primario español, que ha

salido a la calle manifestándose en muchísimos lugares y que el Gobierno de Pedro Sánchez ha dado completamente la espalda para favorecer los intereses económicos de las élites, olvidándose de las bases, olvidándose de un sector tan importante como es el mundo rural para España.

Y también haría falta poner sobre la mesa lo que está sucediendo ahora mismo en Europa, que es la tercera moción de censura contra la Comisión Von der Leyen. Porque aquí estamos hablando de los grandes proyectos de esta Comisión cuando es la Comisión más cuestionada de la historia.

La Comisión Von der Leyen ha tenido tres mociones de censura, dos de las cuales ha presentado el grupo de Patriotas por Europa, donde se encuentra VOX. Y eso es por todas esas políticas migratorias, por un lado, por las políticas del Green Deal y por todas estas políticas que han dejado a Europa fuera del tablero internacional.

Y luego comentaba la diputada de Junts, que hacía mención a las declaraciones del primer ministro de Canadá, que decía que el viejo orden mundial ha muerto, ha acabado. Pues, evidentemente, ha acabado el mundo como lo veíamos hasta ahora porque, precisamente, en Europa han sido las propias instituciones las que han destruido el proyecto europeo, nos han dejado fuera de cualquier competencia y han condenado a la ruina el futuro de muchísimas personas.

Hablábamos de la política migratoria, esa idea buenista de que Europa podía acoger a todo el mundo, cuando, realmente, Europa está perdiendo ya toda identidad, Europa se está convirtiendo en el campo de batalla de ideologías terroríficas, como es el islamismo; de hecho, ya son países islámicos que empiezan a decir que cuidado con las universidades europeas, que se están convirtiendo en el espacio de adoctrinamiento de grupos como Hermanos Musulmanes. Y esa ha sido la política buenista de la Comisión Europea, la política buenista de las instituciones europeas durante todos estos últimos años.

Ponían en el centro del relato y le daban mucha importancia, muchos grupos, la cuestión de los discursos de odio. Y me parece que el mayor discurso de odio es decir que Mohamed es tan europeo como cualquiera de nosotros. Es tirar por el suelo la identidad, la cultura y lo que representa Europa como el mayor modelo de civilización que jamás ha conocido la humanidad. Hemos llegado a los mayores estándares de bienestar, hemos llegado a los mayores estándares de ayuda a la persona que lo necesita, y eso ha sido, precisamente, gracias a los valores originarios de Europa, gracias al cristianismo, que es la idea madre que ha fundamentado Europa y que hoy la Comisión ha abandonado completamente.

Dicen que es por eso que..., bueno, dicen que los jóvenes nos hemos alejado del europeísmo. Yo amo profundamente Europa. No sé si es la misma definición de europeísmo que tienen ustedes. Si para ustedes el europeísmo es defender una unión burocrática, yo no me encuentro en ese europeísmo. Mi modelo de europeísmo y el de los Patriotas Europeos es otro, es la unidad espiritual, la unidad cultural y la unidad de sangre que representa Europa. Este es el modelo que nosotros defendemos y el que, en fin, parece que las instituciones han alejado tanto.

La presidenta

Molt bé, diputat. El Grup Mixt ha enviat un correu electrònic expressant, notificant a aquesta presidència la seva absència avui a la comissió. I, per tant, tornariem el torn de la paraula al representant de la Comissió Europea, el senyor Szapiro, per donar resposta als diferents grups i les qüestions plantejades per un temps de vint minuts.

Té la paraula el senyor Szapiro.

Manuel Szapiro (director de la Representació de la Comissió Europea a Barcelona)

Moltes gràcies. Jo crec que necessitaré vint minuts per contestar, espero, gairebé totes les intervencions.

Gràcies per la qualitat de les vostres intervencions. Jo crec que mostra un interès i també una experiència europea, perquè, al cap i a la fi –insistiria sobre això–, jo crec que, malgrat o gràcies a la diversitat de perspectives, que és sempre una cosa característica de la Unió Europea i també del debat democràtic que veiem aquí avui, tot això fa que puguem trobar punts de convergència. I aquí, realment, aquestes perspectives ens fan pensar que la diversitat d'opinions és el que nosaltres, la Comissió, estem..., és el nostre *modus operandi*, és el *modus operandi* de la Unió Europea, i jo crec que aquí podem parlar de moltíssimes coses i aportar, des del vostre punt de vista, alguna cosa que no necessàriament hem pensat des de la Comissió Europea, però que són coses que s'estan desenvolupant des del país, des de l'Estat membre, des de Catalunya. I, per tot això, moltíssimes gràcies per les vostres aportacions.

Són molts temes i alguns tocats des de diversos punts de vista, espero no oblidar res.

Sobre els quaranta anys –i potser començaré amb l'última intervenció. Perquè jo crec, i és..., hi ha coses que jo podria estar d'acord amb..., mirant des d'un punt de vista..., no exactament el mateix, però sí que Europa no es resumeix a la Unió Europea. I això no és d'ara. Si mireu el discurs de Margaret Thatcher, el 88, al Col·legi de Bruges, que, de fet, és un discurs bastant fundador de l'europeisme –ho dic ben clar– i amb un eix vertebrador ideològic bastant interessant, que és que la història d'Europa i la geografia d'Europa no és només la Unió Europea.

On discrepem, segurament, és que jo crec que, dins d'aquesta perspectiva, la Unió Europea ha sigut un petit miracle dels últims vuitanta anys de pau, de consolidació de la democràcia, com ha dit abans el diputat Bondesio, i de prosperitat econòmica i de solidaritat, quan Europa, durant dècades i segles, ha sigut o va ser sinònim de guerres.

Ara la guerra ha tornat? Doncs sí. I és una responsabilitat col·lectiva de tots els partits aquí presents veure el que es pot fer sense oblidar, evidentment, l'estat del benestar que ens caracteritza; també en termes de seguretat, perquè, com he dit abans, no hi ha seguretat sense aquest estat del benestar, però, al mateix temps, no podem tenir un estat del benestar si estem en guerra. I això ho diran molt bé els nostres germans ucraïnesos, que estan lluitant amb el nostre suport. Doncs, tot això per emfatitzar que no només estem al costat o al contrari de l'*spectrum*.

La moció de censura jo crec que és una altra mostra del dinamisme democràtic de la Unió Europea. Fins ara no han aconseguit, realment, res en termes de moció de censura, però nosaltres, com a Comissió, ens sotmetem a les mocions de censura i són mocions de censura on podem explicar les coses, com es farà aquesta vegada.

Tornant a alguns altres temes que s'han desenvolupat. Agricultura. Jo crec que aquí hem ajustat el que havíem proposat originalment com a marc financer. Hem fet tot un paquet d'ajudes als pagesos. Des de la Representació de la Comissió estem en contacte amb moltes organitzacions de pagesos per entendre millor i també transmetre la informació a Brussel·les del que, realment..., quines són les preocupacions legítimes en termes de poder adquisitiu, en termes de competència deslleial, en termes també de relleu generacional, que és un gran problema de l'agricultura.

També Mercosur. Hem introduït moltes salvaguardes, quotes, fons de compensacions en l'acord de Mercosur, que podria desenvolupar aquí, per incorporar les preocupacions dels pagesos.

No sé si és suficient, si n'hi ha prou; d'això podem parlar-ne. Però, per exemple, amb Mercosur..., mai hem fet un acord tan orientat a protegir amb quotes, encara amb aranzels pel que fa a la carn de boví, amb indicacions geogràfiques

que protegeixen l'oli o el vi del Penedès, del Priorat, (*veus de fons*) de l'Empordà, sí, també. Hem, realment, consolidat tot el que ens demanàvem els agricultors.

I també és un acord..., això no ho he sentit molt, però és un acord que permetrà, especialment a les empreses espanyoles i, a dins, les empreses catalanes, exportar a un mercat que és un mercat privilegiat per a les empreses d'aquí. Són 1.500 empreses exportadores catalanes que se'n beneficiaran. Tenim projecció tant en l'automòbil com en tot el que és, precisament, químics, farmacèutics o maquinària. Són oportunitats. Doncs, més enllà de les posicions polítiques, jo crec que s'ha de mirar també tota l'ocupació, els llocs d'ocupació i també els beneficis, especialment, per a les petites i mitjanes empreses.

I estava dient abans, en resposta a algunes intervencions sobre el marc financer, que hem intentat, realment, agafar o fer ajustos, especialment la presidenta, del marc financer, per mirar-ho una mica millor.

Primer de tot, una categoria geogràfica que molt sovint està oblidada, que són les zones rurals. Nosaltres fem una campanya, precisament a Catalunya, en les zones rurals, per mobilitzar una mica més aquestes zones, que estan desconnectades tant de la política europea com en general, diríem.

I això també respon a la pregunta sobre els joves. Especialment els joves que venen de les zones rurals..., hem de treballar millor amb ells. Hem de fer que puguin parlar d'Europa en primera persona, com es fa aquí. Jo no represento Europa, vosaltres representeu Europa tant com jo ho faig: el territori, el Parlament de Catalunya, la Generalitat, els alcaldes –treballem amb una quarantena d'alcaldes–, tots. I els joves representen, tots, Europa. I els joves han de poder parlar d'Europa en primera persona. Això és la campanya que volem fer, «campanya» entre cometes, perquè és més *engagement*, és més mobilització.

Ho deia perquè en el marc financer hem posat mesures i pressuposts reforçats per a les zones rurals. També hem posat més diners per a l'agricultura. Al principi hi havia un mínim, i hem assegurat el mínim de 293.000 milions d'euros, però uns altres 453.000 milions estaran disponibles també a través dels plans de col·laboració nacional i regional. A més d'això, tindrem una possibilitat d'avançar uns 45.000 euros, i tindrem un fons per fer front, perquè els pagesos puguin fer front a pertorbacions del mercat, de 6.300 milions d'euros. Tot això, a més de pagament de crisi, una flexibilitat del deu per cent.

Tot això ho hem fet, potser, una mica tard, però ho hem fet per incorporar les preocupacions dels ramaders i del món agrícola. Això pel que fa als pagesos.

El marc financer només és una peça de tot el que proposarem aquest any per als pagesos. Hem de mirar també en la cadena alimentària de donar més força, més suport als pagesos, que molt sovint rebran ingressos, que són molt pocs en comparació amb preus al consumidor final, que segueixen sent bastant alts per com funciona la cadena de valor, i això serà una iniciativa nostra d'aquest any en col·laboració amb els Estats membres i altres parts.

Gigafactories, estava mencionant el portaveu socialista just abans. Tenim uns actius molt forts aquí a Catalunya. Tenim el Barcelona Computing Center, que, de fet, està en aquesta empresa, aquesta candidatura a Móra la Nova; el Sincrotró, i també ara una proposta combinada amb Madrid, amb, si no m'equivoco, San Fernando de Henares.

Tot això..., sabem que, realment, tenim molt bona cooperació amb aquests centres, fem moltes coses en *quantum*, en AI, i jo crec que és una molt bona candidatura. Tindrem les..., com es diu?, les *calls for proposals*, les propostes formals o el llançament de (*veus de fons*) les convocatòries en les properes setmanes. Jo no puc fer cap espòiler de com es faran les coses, però sí que nosaltres som testimoni de la força del territori en aquest àmbit, que és més *deep tech*, a més, com he dit abans, de *biotech* i de *clean tech*, que són els punts forts de Catalunya.

És interessant la referència al que va dir el primer ministre de Canadà. Jo crec que en això potser podem estar d'acord tots. En un món d'hegemonies, que és el que estem vivint els països mitjans –que ho som gairebé tots, eh?: Canadà, Espanya, el meu país, França, altres–, realment, si ens centrem en nosaltres mateixos, serà un factor i un motiu de vulnerabilitat extrema.

I, per això, el nostre objectiu com a Unió Europea és seguir teixint aquesta unitat que necessitem per ser més forts tots plegats a nivell internacional. I és, una mica, la idea també darrere de la Coalition of the Willing, que sigui, de fet, per a Ucraïna. O també el que estem intentant fer amb Groenlàndia. No hem parlat de Groenlàndia perquè les notícies d'ahir són una mica millor –que no és molt difícil– que les anteriors, però també per a Gaza.

I per a Gaza, ja que s'ha mencionat diverses vegades, voldria puntualitzar diverses coses. És cert que no tenim nosaltres, com a Comissió, i malgrat la tragèdia humanitària que està passant de la mà del Govern israelià a Gaza, a Palestina, no tenim el mateix paper que el que tenim a Ucraïna. És una cosa que no es pot negar. Per què? Doncs perquè els estats membres són molt més dividits en aquest tema que en el tema d'Ucraïna, per tornar al que jo deia abans sobre la necessària unitat.

I, malgrat això, estem realment intentant fer el que es pot fer des de la Unió Europea, que és diplomàcia, ajuda humanitària, insistir sobre la solució dels dos estats, Palestina i Israel, i mobilitzar molt més enllà, perquè, per exemple, tenim una comissària pel Mediterrani, que va venir aquí fa poc amb l'alta representant. Israel, per primera vegada en molts anys, es va asseure a la Mesa de la Unió pel Mediterrani i hem de fer que les diferents parts es parlin.

I aquí podem parlar..., nosaltres parlem molt amb el Golf, amb el Mashreq, amb el Magreb, amb altres països, i podem utilitzar també aquest capital de diplomàcia, a més de ser el primer donant, tant a l'Autoritat Palestina com d'ajuda humanitària. Són molts problemes que hem de superar encara i no és gens fàcil, ho sabem molt bé.

Pel que fa a l'escut europeu, aquí, a més de la desinformació, que és un tema cabdal per a nosaltres com a representació de la Comissió, l'escut europeu té un eix que és de resiliència democràtica, que és tot el programa de resiliència democràtica i el centre de resiliència democràtica que estem posant en marxa, protecció de la pluralitat, pluralisme, independència mediàtica i també participació ciutadana. I jo crec que ara tenim molt clar el que hem de fer per enfortir el nostre teixit democràtic, especialment quan veiem les campanyes de desinformació.

Un parèntesi en això. Mercosur també té un paper geopolític, l'acord amb Mercosur, des d'aquest punt de vista, perquè m'imagino que n'esteu molt al cas, però la desinformació en els països d'Amèrica Llatina, especialment russa i també inversió i desinformació xinesa, és tremenda. I nosaltres, si volem jugar un paper, hem de poder ser presents també comercialment, matèries primeres, indústria i exportar el que tenim, també a nivell agrícola, que és el vi, l'oli i altres punts forts. Bé, he fet una mica de parèntesi aquí.

Dependència –per contestar al diputat Fernández. Sí que estem en un període de trencament, com ha dit molt justament. Trencament què vol dir? Que hem de passar d'una lògica de dependència en termes industrials, tecnològics, energètics, també en temes de defensa, a no una autosuficiència, sinó el que s'ha dit abans, una diversificació de les nostres fonts de subministrament. I no viure en la nostàlgia d'un món que ja no existeix. Per això hem de focalitzar-nos en la defensa, però no només en la defensa, perquè és tot un ventall de recursos estratègics que hem de desenvolupar amb un ventall de socis, exactament el contrari que es fa en altres parts del món.

El benestar és molt present en el programa de treball de la Comissió. Tenim no només el que he mencionat de qualitat de l'ocupació i també mobilitat dels treballadors, sinó també el pla d'habitatge assequible, que té molts vessants que no tenen res a veure amb una dimensió liberal. Més inversió, focalitzant-nos o centrant-nos

en les poblacions, col·lectius més vulnerables, com són els joves, la gent sense sostre, les persones que no tenen prou per poder viure. Hem vist, per exemple, que aquí treballem molt amb l'Ajuntament de Barcelona en aquest tema.

En Barcelona, una mitjana de, si no m'equivoco, el setanta-quatre per cent dels salaris van a lloguer. El setanta-quatre per cent d'un salari va a lloguer. És inassumible, és insostenible. I hem de poder oferir a les zones estressades, no només ajudes sense passar per la Comissió, que és el que hem proposat, sinó també més inversió i també ajudar, especialment els joves, amb ajudes específiques.

Què faig? Puc continuar o...?

La presidenta

Sí. Dos o tres minuts?

Manuel Szapiro (director de la Representació de la Comissió Europea a Barcelona)

D'acord.

La presidenta

Per acabar de donar resposta, si té alguna resposta...

Manuel Szapiro (director de la Representació de la Comissió Europea a Barcelona)

No, sobre Huawei, que és una pregunta del diputat Manchón. Sí que hem fet una recomanació, que és una recomanació sobre 5G, que és la recomanació de no fer contractes amb Huawei. És una recomanació, eh?

El que sí que hem proposat molt recentment –de fet, fa dos dies–, amb la proposta d'AI de ciberseguretat, és que quan hi ha països..., que ho haurem de veure un cop adoptada, eh?, pel legislador. Però quan hi ha països d'alt risc i companyies d'alt risc en la cadena de valor d'ICT, d'informació, aquí sí que es podria prohibir fer contractes amb aquest llistat, però no estem aquí encara.

Doncs, Gaza sí que he contestat...

Sobre la desinformació i també l'allunyament dels nostres joves. Jo crec que aquí, nosaltres, per exemple –no és per fer autopromoció, encara que sí una mica–, fem moltes coses –i d'això s'encarrega la Laura, aquí present– en diversos grups de joves, des d'escola petita, passant per les ESOs, batxillerat, universitat, tallers de desinformació, fem... Bé, tu podràs dir, potser, alguna cosa sobre això, no? I també sensibilització a què és Europa i què és la Unió Europea dins d'Europa també.

Jo crec que això és summament important, perquè si no formem part ja de l'educació dels joves..., perquè els joves actuals és educació, és formació, és habitatge assequible, cost de vida, i sí que poden tenir una mica de por del que està passant al món que vivim, però hem de donar aquesta seguretat també que acabo de mencionar en termes de formació i educació, cost de la vida, i és el que intentem fer amb una xarxa de formadors en les escoles, les universitats catalanes, però no només catalanes.

La presidenta

Doncs, molt bé. Molt agraïts al senyor Szapiro. Esperem veure'l aviat per poder continuar debatent sobre grans temes que ens han quedat encara al tinter i poder-ho fer de nou i col·laborar, com bé ens ha estès la mà..., per col·laborar amb vostès des d'aquesta comissió, properament, en aquest any 2026. Ho tenim present i des de la Mesa i els portaveus ho debatrem i ens posarem en contacte amb vostès.

Moltíssimes gràcies per ser avui aquí.

Si els sembla, parem ara dos minuts.

La vicepresidenta

Molt bé, moltes gràcies.

Proposta de resolució sobre el suport a les ONG i a la cooperació internacional

250-00813/15

Doncs, el tercer punt de l'ordre del dia és la proposta de resolució sobre el suport a les ONGs i a la cooperació internacional; presentada pel Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Té la paraula la diputada Neus Comes, per un temps màxim de tres minuts, per fer l'exposició de la proposta.

Gràcies.

Neus Comes Pon

Gràcies, vicepresidenta. Avui presentem aquesta proposta sobre el suport a les organitzacions no governamentals i a la cooperació internacional. A mi m'agradaria, més enllà del que manifestem i demanem en aquesta proposta que presentem, aprofitar aquests minuts per emfatitzar sobre la cooperació al desenvolupament, per com entendre la cooperació al desenvolupament.

Per nosaltres és una política pública de justícia. La justícia, més enllà de les fronteres, creiem que també ha d'existir. La cooperació és una inversió a l'estabilitat compartida, estabilitat compartida que avui dia és tan necessària, i més en aquests moments tan importants de transformació de l'ordre internacional en què sembla –de fet, ja ho evidenciem– que la força i la imposició tornen a prevaldre o es posen per davant del diàleg.

Nosaltres entenem que la cooperació no és ajudar, sinó que l'entendem com una política de pau; una política de pau, perquè l'entendem per ser coherents, i és la nostra manera d'entendre i de com influir arreu del món. Entenem que fer política no és només administrar un pressupost, també és decidir quins són els problemes que cal abordar dins i fora de les nostres fronteres.

Catalunya compta amb una dilatada trajectòria en cooperació i reconeix el valor afegit i els trets diferencials de la multiplicitat d'actors que en formen part, com són les organitzacions no governamentals, les entitats, diferents entitats de la societat civil catalana, i els ens locals, els ajuntaments, que ho gestionen a través del Fons Català de Cooperació.

Hi ha qui diu que la cooperació en el desenvolupament és un malbaratament dels recursos econòmics i jo els hi dic: no és més car gestionar guerres, crisis migratòries o pandèmies?

De fet, invertir en cooperació al desenvolupament sí que necessita, és clar que sí, transparència; sí que necessita qualitat dels projectes; sí, estem d'acord en que la cooperació ha d'estar ben feta i controlada; però no, no menys cooperació, perquè més cooperació voldria dir que avui seria invertir més aquí, en el nostre país.

També hi ha qui diu que no serveix per a res la cooperació. I, mira, podríem, fins i tot..., és veritat, hi ha projectes que probablement fallen, que no acaben d'aconseguir els objectius per als quals van ser dissenyats. Però quants d'altres n'hi ha que funcionen, i funcionen bé, i que són tan necessaris i, fins i tot, ajuden a salvar vides. Perquè no oblidem que el lloc on neixes no hauria de decidir ni ha de decidir si tens accés a una vacuna, a aigua potable o a l'escola.

I, també, quan ens diuen «primer els de casa i després els de fora», nosaltres els hi diem «i per què no tots dos, no?»; ambdues coses són possibles, una no exclou l'altra. Perquè, al cap i a la fi, quan prevenim conflictes, quan prevenim i ajudem la pobresa, es redueixen problemes que, a la llarga, acaben afectant aquí a casa nostra.

Perquè la cooperació no la fa més justa només el fet que ajudem els altres, sinó que la fa més segura per a tothom.

Per això us demanem el vot favorable en aquesta proposta de resolució.
Moltes gràcies.

La vicepresidenta

D'acord. Em sembla que no hi ha cap esmena, que cap grup ha presentat esmenes. Per tant, farem el torn dels grups per ordre de representació, per un temps màxim de tres minuts. I té la paraula el diputat de Junts, De Dalmases.

Francesc de Dalmases i Thió

Gràcies, presidenta. Nosaltres donarem suport en aquesta moció. El compromís de Junts per Catalunya a la cooperació al desenvolupament és antic, com ho ha estat amb el 0,7 per cent. Creiem que la cooperació al desenvolupament és un índex de qualitat democràtica i, per tant, hi serem.

Hi ha una part de la proposta que no la veiem tant, que sembla com que no volguéssiu fiscalització, i, precisament, una part de la qualitat de la cooperació és la fiscalització, i no hi renunciarem. Però, malgrat tot, donarem suport a tots els punts.

Però nosaltres voldríem avui aprofitar que parlem de cooperació al desenvolupament en aquest Parlament, perquè, si hi ha un projecte que en els darrers anys hagi estat característic i ha tingut totes les parts del triangle, i ha tingut, evidentment, la societat civil organitzada, però ha tingut el Govern de Catalunya a través de l'Agència Catalana de Cooperació, però també ha tingut de forma molt destacada el Parlament, ha estat el reconeixement de l'Administració Autònoma del Nord i l'Est de Síria.

En aquests moments, aquest projecte està sent assassinat, està sent assassinat en directe, les persones que el configuren, però també l'administració en si mateixa. De fet, l'Amina Hussein, que és una kurda que viu a Catalunya i que en aquests moments està a Rojava posant en perill la seva vida, ens està retransmetent en directe aquesta neteja ètnica i aquest assassinat que practica l'exèrcit regular siria, amb l'ajuda de tots els presoners d'ISIS que estan alliberant i també l'exèrcit turc –l'exèrcit turc. Recordem-ho: Turquia, soci comercial i militar d'Espanya.

Us deia que estem veient aquest genocidi, aquest assassinat, aquesta neteja ètnica en directe i que no estem fent res. De fet, fins i tot, veiem periodistes que fa uns mesos estaven molt esglaiats per morts en un punt del planeta, que en aquests moments s'alegren i feliciten els seus germans musulmans per com estan practicant aquesta neteja ètnica.

Nosaltres volem recordar que els kurds van salvar Europa –van salvar Europa. Aquests kurds van salvar Europa. Quan teníem aquesta por terrible, quan els vàiem a les costes de Líbia que ja estaven a punt de travessar, quan els soldats alemanys, americans i francesos no s'atrevien a baixar del caça, els qui combatien carrer a carrer i sobre el terreny eren els guerrers i les guerreres kurdes.

Avui els estem abandonant. I avui recordar que hi va haver una delegació catalana, de la qual vaig formar part, l'any 2015, molt diversa –d'organitzacions, de partits polítics, fins i tot actors, hi havia; a banda de gent de la federació que acompanyava aquesta delegació, hi havia l'actor Sergi López–, i ens vam trobar a les portes de Kobane i no vam poder entrar a la ciutat de Kobane perquè estava assetjada. En aquests moments la ciutat de Kobane està assetjada per poder-hi practicar aquesta neteja ètnica.

Hem retrocedit onze anys; no passa res. No sentim cap veu, no sentim la veu del Parlament, del Govern ni de la majoria de grups parlamentaris, i per això Junts per Catalunya avui aprofita aquest torn per aixecar la veu i per dir que aquesta neteja ètnica, aquesta matança, és una vergonya d'Europa i com a europeus ens n'hem de sentir responsables.

Gràcies.

La vicepresidenta

Moltíssimes gràcies, diputat. A continuació té la paraula la diputada Besses, d'Esquerra Republicana.

Mar Besses Casanovas

Gràcies, vicepresidenta. Bé, nosaltres compartim l'esperit general d'aquesta proposta de resolució perquè crec que, en un context internacional cada cop més convuls i més inestable, defensar aquesta cooperació internacional i el paper que tenen aquestes organitzacions no només és necessari, sinó que, segurament, és més imprescindible que mai. I, per tant, creiem que, a diferència del que segurament sentirem en torns d'intervenció posteriors, la cooperació internacional, la cooperació al desenvolupament no és caritat, sinó que és justícia global i, per tant, també és una eina clau per combatre les desigualtats, per enfortir els drets humans, per garantir el dret d'accés a la salut, a l'educació, en definitiva, a unes condicions de vida dignes per a tota la població i, per tant, també una política que ens sembla que és preventiva davant de possibles conflictes o davant també de possibles desplaçaments forçats.

Per tant, com s'apunta també en aquesta proposta de resolució, compartim la preocupació per la retallada en l'ajuda oficial al desenvolupament, que s'allunya d'aquest 0,7 per cent de la renda nacional bruta que s'havia establert durant molts anys i que, en certa manera, doncs, Catalunya també havia avançat en aquest sentit, incrementant de manera significativa el seu pressupost i, per tant, comprometent-se a acostar-se a aquest objectiu del 0,7 per cent, malgrat que encara som lluny i, per tant, encara hem de continuar avançant i reforçant tota aquesta qüestió.

També hem de dir que trobem a faltar un punt d'ambició en aquesta proposta de resolució, perquè nosaltres no volem renunciar a que Catalunya tingui veu pròpia al món i, per tant, també considerem que és fonamental reforçar la presència de la Generalitat de Catalunya en organismes internacionals i europeus com poden ser la UNESCO, l'ONU, l'OMS, l'Europol o la Unió per la Mediterrània, per dir-ne algunes, perquè creiem que aquesta també és la millor manera de defensar els interessos i les circumstàncies de Catalunya en els espais internacionals i europeus, perquè això també forma part del nostre compromís amb el multilateralisme i amb la cooperació internacional.

I, per descomptat, també, com s'apunta en aquesta proposta de resolució, ens preocupa aquesta criminalització que pateixen certes organitzacions internacionals que fan aquesta cooperació al desenvolupament. I, per tant, nosaltres volem remarcar i reforçar, un cop més, que la cooperació internacional és imprescindible davant del panorama mundial que tenim i, per tant, també cal que Catalunya sigui forta i que Catalunya tingui veu al món per garantir i contribuir en aquests reptes globals que afrontem.

I, per tant, també donar les gràcies, ja que parlem de cooperació al desenvolupament, a totes aquelles entitats i a totes aquelles persones que des de Catalunya contribueixen a posar el seu gra de sorra. El nostre vot serà favorable a la proposta de resolució.

Gràcies.

La vicepresidenta

Moltíssimes gràcies. A continuació, té la paraula el diputat Manchón, del Partit Popular.

Gràcies.

Hugo Manchón García

Gracias, vicepresidenta. Entrando en materia, en el primer punto, que habla de las regiones y estados europeos, cada estado democrático puede decidir lo que considere en qué se gasta el dinero. Esto no es una iniciativa en defensa de la cooperación. Esto es una propuesta de resolución en contra de la transparencia. ¿Qué hay de

malo en fiscalizar en qué se gasta el dinero? El dinero público no cae del cielo, sale de los bolsillos de los ciudadanos. Los socialistas no quieren que se sepa, en este caso en el Parlamento Europeo y aquí también, en qué y cómo se gasta el dinero público, en este caso el dinero de la cooperación internacional.

Una cosa es la cooperación y otra el descontrol y la opacidad. Claro que hay que fomentar la cooperación y programas de cooperación, pero con control. Y saber a qué se destina ese dinero y cómo vuelve.

Y, por otro lado, y ya para acabar, hablaba la diputada socialista de políticas por la paz. ¿Lo dice por Zapatero? ¿Dónde estaba Zapatero cuando se secuestraba y torturaba a presos políticos en Venezuela? Pidiéndoles que no hablaran del régimen. ¿Eso es paz o es sumisión a la tiranía?

Y hablaban también de transparencia. ¿Van a contarnos qué llevaba Delcy Rodríguez en las maletas –Delcy Rodríguez, la ahora dictadora– cuando el Gobierno de Sánchez la recibió de manera clandestina? Claro, porque ustedes se hartan de hacer discursos de paz, de transparencia, pero lo que está pasando en Venezuela es tremendo. Y ustedes han callado durante muchísimo tiempo.

La vicepresidenta

Moltes gràcies, diputat. A continuació té la paraula el diputat de VOX, el diputat Tarradas.

Alberto Tarradas Paneque

Moltes gràcies, presidenta. Bé, me n'alegro molt, que es parli de cooperació en aquesta sala; aquesta moció poder no ens agrada tant, però sí que m'agrada que es parli de cooperació i, encara més, que s'hagi admès per primera vegada des del Partit Socialista que hi han projectes de cooperació que no serveixen per a res. Me n'alegro molt, de veritat.

De moment han sigut uns quants, però a poc a poc anirem demostrant que són molts més i que és el model en si que no funciona. Perquè aquest model de cooperació que uns i altres ens han vingut a defensar no és un model de cooperació justa, no és un model de cooperació eficaç, i molt menys és un model de cooperació transparent. És opaca, és ideologitzada i és orientada a finançar unes entitats que són afins i alimentar el seu relat progressista. Mai van orientades a obtenir resultats tangibles. Perquè, quan els hem demanat, primer, que ni els han pogut entregar, perquè no hi són.

Durant anys s'han destinat milions d'euros dels catalans a projectes sense cap impacte mesurable, sense auditories independents, sense cap tipus de control real. No hi ha una rendició de comptes, només hi ha un circuit tancat de subvencions que es van repetint any rere any. I alguna de les que més es repeteixen és, per exemple, la d'Open Arms, una entitat que vostès presenten com a humanitària, però que en realitat és una màfia de pirates i negrers, un ferri gratuït perquè els traficants de persones es folrin a costa de posar vides en perill i assaltar les nostres fronteres.

Cada euro que es destina a patrocinar la invasió immigratòria és un euro que no va ni a la sanitat, ni a l'educació, ni a enfortir els nostres serveis socials, sinó tot el contrari. Amb el seu model de solidaritat, de justícia global, de prosperitat compartida, no només obliguen els catalans a pagar la construcció d'infraestructures arreu del món que aquí no tenim, sinó que també se'ls obliga a pagar la seva pròpia exclusió, entregant paguets, entregant habitatge a estrangers, expulsant les seves famílies dels seus propis barris.

Coneixent el *modus operandi* del Partit Socialista, doncs, no ens hauria d'escandalitzar que, rere cada desgràcia o catàstrofe que paguem, regalin una milionada dels nostres impostos al Marroc. Ho fan sempre. Ho fan sempre que poden.

Però he de dir que a mi no em deixa de gelar la sang saber que el Partit Socialista ha concedit 247 milions d'euros al Marroc i a Uzbekistan per a l'adequació de les seves vies ferroviàries, mentre que aquí hem patit tres descarrilaments en els dar-

ters dies i desenes de compatriotes han perdut la vida. Si aquest és el seu model de cooperació, ho sento, però des de VOX no hi serem mai.

Sempre hem repetit que els recursos dels catalans, que els recursos de tothom, de fet, són limitats i, per tant, la justícia global i la justícia social es fan incompatibles. I si nosaltres hem de triar, doncs ho tenim molt clar, triem posar primer els de casa, triem invertir en les nostres infraestructures, triem invertir en sanitat, en educació, per als de casa, i no repartir els nostres recursos per tot el món ni tampoc regalar els recursos nostres als que acaben d'arribar.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta

Moltes gràcies, diputat. A continuació, té la paraula el diputat de Comuns, Garcia Berrio.

Gràcies.

Andrés Garcia Berrio

Gràcies, vicepresidenta. Des del Grup Parlamentari Comuns donarem suport en aquesta proposta de resolució plantejada pel Grup Parlamentari Socialistes i Units.

En aquest sentit, coincidim amb el diagnòstic: hi ha un interès molt clar d'acabar amb el dret internacional, amb els organismes multilaterals i també amb tot el que té a veure amb la cooperació, que és una eina fonamental per poder fomentar la pau, els drets humans i una situació més justa a nivell global, diguem-ne, a tot el món.

En aquest sentit, volem posar de manifest que, per arribar a l'acord que el nostre grup parlamentari va arribar per al tercer suplement de crèdit de l'any 2025, un dels condicionants era, de manera molt clara, augmentar el pressupost de l'Agència Catalana de Cooperació tant el 2025 com un compromís per a l'any 2026. El nostre compromís és clar, és ferm i, a més, més enllà de les paraules, cal que caminem de manera clara i decidida cap al 07.

En aquest sentit, i tot i que molts vulguin o alguns vulguin criminalitzar i criticar sense fonaments la feina de la cooperació catalana, cal dir que hi han projectes absolutament importants i claus, a més a més en un context en el que alguns països estan decidint desinvertir en cooperació.

En aquest sentit, cal mencionar projectes de foment de la pau o de construcció efectiva de pau, com per exemple estan fent diferents entitats a Colòmbia, projectes de protecció de defensors i defensores de drets humans. Hi ha un programa català de protecció de defensors i defensores de drets humans, el qual nosaltres considerem que cal augmentar i que cal, a més, adaptar per tal de donar resposta a situacions d'urgència.

Si volem ser un país on la defensa de drets humans estigui al centre, també hem de poder actuar d'una manera encara més forta en aquest sentit. Per això hem de caminar cap a ser un *hub* internacional de protecció de defensors i defensores de drets humans.

Però també des de la cooperació es fomenta l'atenció humanitària, amb acords amb la UNRWA a Palestina, la Creu Roja a República Democràtica del Congo, Metges del Món a Myanmar o Burkina Faso.

És moltíssima la feina que s'està fent per tal de pal·liar algunes de les conseqüències de l'actual sistema desigual que existeix, però també per tractar de canviar les condicions que el generen.

I així, i en últim terme, també cal dir que és necessària la feina que es fa per reforçar els organismes multilaterals i per fomentar la participació de la societat civil en aquests mecanismes de protecció dels drets humans a nivell internacional.

Gràcies.

La vicepresidenta

Moltíssimes gràcies. No veig cap diputat de la CUP... La PR té cinc punts. Algun grup demana votació per separat?

Hugo Manchón García

Sí. El punto 1, 4 y 5 de manera conjunta y el 3 por separado y el 2 por separado.

La vicepresidenta

Portaveus, està bé? *(Pausa.)* Us va bé? *(Pausa.)* Sí? *(Pausa.)*

Doncs procedim a la votació dels punts 1, 4 i 5.

A favor?

Tretze.

En contra?

Abstenció?

Cap abstenció.

A continuació, votem el punt número 3.

A favor?

Quinze

I abstenció?

En contra? Vots en contra?

Un de VOX.

Molt bé. A continuació, passem a votar el punt número 2.

A favor?

Junts, Esquerra, PSC i Comuns.

Abstencions?

El PP: 2.

En contra?

Un, el diputat de VOX.

Ja està, no? D'acord.

Per tant, queda aprovada.

(Pausa.)

La presidenta

Abans de prosseguir amb el quart punt de l'ordre del dia, com a presidència d'aquesta comissió, saludar les entitats que ens han acompanyat en aquest últim punt. Benvinguts al Parlament de Catalunya. Una salutació cordial, jo crec que de part de tots els portaveus i d'aquesta presidència.

Proposta de resolució de reconeixement i suport al govern autònom del poble nasa, al nord del Cauca

250-00817/15

Continuem amb el quart punt de l'ordre del dia: proposta de resolució de reconeixement i suport al govern autònom del poble nasa, al nord del Cauca; presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, Comuns i CUP. Per part del Grup d'Esquerra Republicana, té la paraula, per un temps de tres minuts, la diputada Ana Balsera.

Ana Balsera i Marín

Gràcies, presidenta. Avui debatem aquesta proposta de resolució de reconeixement i suport al govern autònom del poble nasa, al nord del Cauca, que hem registrat conjuntament des d'Esquerra Republicana, Comuns i la CUP, i ho hem fet de la mà de les entitats, principalment també de la Taula per Colòmbia, i és per expressar, un cop més, el suport i solidaritat d'aquest Parlament de Catalunya amb el poble nasa, del nord del Cauca, a Colòmbia, que, com sabem, porten una lluita

mil·lenària pel que és el reconeixement dels seus drets a la terra, la cultura, la justícia i la seva autonomia.

I, com deia al principi, aquesta relació no neix ara, sinó que ja ve d'anys la relació entre aquest poble nasa i el poble català; de fet, també amb aquest Parlament. La passada legislatura hi va haver una missió d'observació per part de diputats i diputades d'aquest Parlament, també una proposta de resolució que va ser debatuda i aprovada, i volíem continuar expressant la nostra solidaritat.

I és que en aquests moments que Colòmbia continua amb un conflicte armat que s'està intensificant, que posa les comunitats indígenes en una situació de vulnerabilitat encara més greu, amb una violència que estan patint la seva població i en especial els nens i nenes i joves –i vull recordar les diverses trobades que hem tingut amb persones que ens explicaven de primera mà la violència, fins i tot violència sexual, que pateixen els nens i nenes en moltes d'aquestes comunitats indígenes–, creiem que era necessari tornar a mostrar el nostre suport des d'aquest Parlament. De fet, el passat mes de març, van ser representats del poble nasa qui van denunciar a Ginebra aquest etnocidi en curs.

Nosaltres el que fem avui és tornar, com deia, a instar la comunitat internacional a que doni suport al procés organitzatiu del poble nasa en la seva lluita per la pervivència i la defensa de la vida, del territori i del seu projecte de govern propi, mostrant des d'aquest Parlament el nostre suport, la nostra solidaritat i també instant el Govern a reforçar els diàlegs amb les autoritats indígenes del poble nasa per afavorir la cooperació, l'intercanvi i l'enfortiment entre governs.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada. És el torn del Grup Parlamentari Comuns i té la paraula, per un temps de tres minuts, el diputat Andrés Garcia Berrio.

Andrés Garcia Berrio

Gràcies, presidenta. En primer lloc, saludar l'associació Maloka, que és qui principalment ha promogut aquesta resolució; també la Taula per Colòmbia i la feina quotidiana que fan, i també saludar els membres de Lafede, que ens han acompanyat en el punt anterior i també en aquest.

És una proposta de resolució que presentem de manera conjunta amb Esquerra Republicana i la CUP, a proposta de les entitats que fa molt de temps que treballen amb els òrgans representatius del poble nasa.

I en aquest sentit, efectivament, el poble nasa, al Cauca, a Colòmbia, és un poble que porta segles defensant el seu dret a existir amb dignitat. La seva lluita mil·lenària pel reconeixement dels drets a la terra, a la cultura, a la justícia pròpia i a l'autonomia és una lluita que no només és històrica, sinó que és actual i necessària.

En aquest sentit, cal reconèixer el paper que han tingut organitzacions com l'Associació de Cabildos Indígenes del Nord del Cauca, l'ACIN, i el Consell Regional Indígena del Cauca, el CRIC, que són exemples vius d'autogovern, de resistència col·lectiva i de defensa dels drets humans des del territori.

El poble de Catalunya i el poble nasa comparteixen un llarg camí de solidaritat mútua. De fet, va ser el 19 d'octubre del 2023 que es va aprovar una resolució que reconeix i dona suport al govern autònom del poble nasa al nord del Cauca.

Avui hem de continuar en aquest camí, tot i els acords de pau de fa nou anys, s'estan intensificant l'ús de la força en molts territoris i les comunitats indígenes, i en especial el poble nasa, viuen en una situació d'extrema vulnerabilitat davant la violència i la vulneració sistemàtica dels drets humans i el dret internacional humanitari.

De fet, en aquest sentit, cal recordar que la Comissió Interamericana de Drets Humans va atorgar mesures cautelars a favor de les comunitats indígenes del nord del Cauca, demanant a l'Estat colombià que garantís la vida i la integritat física dels

membres del poble nasa. Dotze anys després, aquestes garanties –bé, quinze ja– encara continuen sense complir-se.

Llavors, en aquest sentit, considerem que és important expressar el suport al poble nasa d'una manera clara des del Parlament de Catalunya, seguir fomentant i donant suport al procés de pau a Colòmbia perquè es pugui implementar d'una manera adequada, tenint en compte els pobles indígenes, i en concret el poble nasa, i també instar les autoritats colombianes a avançar en la investigació de manera seriosa, imparcial i efectiva de totes les investigacions de denúncies d'assassinat d'autoritats indígenes, guàrdies indígenes i de coneixedors ancestrals. I, en tot cas, donar suport a reforçar el diàleg amb les autoritats indígenes del poble nasa.

En aquest sentit, crec que aquesta proposta de resolució dona suport a reivindicacions que són necessàries.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputat. Ara és el torn de la resta de grups. No s'han presentat esmenes. Farem de major a menor, sent l'últim el grup que dona suport al Govern. I pel que fa al Grup Parlamentari de Junts, té la paraula el diputat Jordi Fàbrega per un temps de tres minuts.

Jordi Fàbrega i Sabaté

Gràcies, presidenta. Bé, des de Junts per Catalunya, com no pot ser d'una altra manera, donarem suport a aquesta proposta de resolució i hi votarem favorablement. I ho fem en coherència amb els nostres valors i amb una trajectòria clara i sostinguda en defensa dels drets humans, dels drets col·lectius dels pobles i del dret a l'autodeterminació com a principi fonamental del dret internacional.

Ja ho ha recordat la diputada Balsera, els diputats que m'han precedit, aquest Parlament ja es va pronunciar l'any 2023 en favor del poble nasa mitjançant una proposta de resolució que va ser presentada també en aquell moment per part de Junts per Catalunya.

Aquesta vegada no ha estat així, però sí que és veritat que, si mirem els cinc punts d'acord d'aquesta proposta de resolució que es presenta avui, quatre són exactament idèntics a la proposta de resolució presentada l'any 2023. No s'ha canviat ni una coma, no? Per tant, el nostre posicionament avui és el mateix de llavors, no és nou, no és circumstancial, sinó que és la continuïtat d'aquest compromís polític ferm i coherent.

Com s'ha dit, el poble nasa del nord del Cauca és un referent de resistència pacífica i d'autogovern en un context marcat per dècades de violència estructural, persecució de les seves autoritats, vulneracions greus de drets humans i una situació de risc constant per a infants i per a joves, i tot això agreujat per l'incompliment reiterat d'aquest acord de pau signat el 2016. Sense un desplegament real i efectiu d'aquest acord, la pau continuarà sent fràgil i incompleta, és a dir, que no hi haurà pau, no?

Catalunya, com s'ha dit, ha mantingut històricament vincles de solidaritat amb el poble nasa i entenem que és positiu que aquest Parlament continuï alçant la veu davant la comunitat internacional per denunciar la violència i exigir garanties per a la seva pervivència com a poble.

Ara, des de Junts per Catalunya, també volem posar damunt de la taula una reflexió política que creiem que és necessària, no? La defensa dels drets civils i del dret a decidir dels pobles no pot dependre de la distància geogràfica. En el poc temps que porto en aquesta comissió em sobta com a alguns grups polítics els hi resulta relativament fàcil defensar aquests drets quan es troben a nou mil quilòmetres de Barcelona, com és el cas del poble nasa, però els hi és molt més incòmode fer-ho quan aquests mateixos drets són reclamats per al poble de Catalunya.

Em preocupa la manca de coherència d'alguns grups, que fan bandera del dret a l'autodeterminació quan és lluny, però es posen de perfil quan és aquí i quan les vulneracions evidents de drets polítics i civils passen a Catalunya, no? Els hi recordo que jo soc en aquesta comissió perquè un diputat electe porta vuit anys a l'exili, tot i tenir la llei d'amnistia aprovada, i grups que donaran suport a aquesta moció ja els hi està bé.

I no em refereixo al diputat Manchón, que per a ell potser l'exili és una *chorrada*, com ens ha dit avui ell mateix; per nosaltres és ser demòcrata o no ser-ho. Em refereixo als grups que sí que es creuen demòcrates, però només ho són a nou mil quilòmetres de distància.

Per tot això, votarem a favor d'aquesta proposta, per coherència, per compromís internacionalista i perquè per a Junts per Catalunya els drets humans i el dret a decidir és al nostre ADN, és universal, sigui al nord del Cauca o sigui a Catalunya.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputat. Ara és el torn del Grup Parlamentari del Partit Popular. Té la paraula per tres minuts la diputada Belén Pajares.

M. Belén Pajares Ribas

Gràcies, senyora presidenta. Senyories, nosaltres ens abstindrem a la proposta que avui ens presenten els grups d'Esquerra Republicana, Comuns i la CUP, no?, perquè pensem que millor farien a reclamar al president de Colòmbia, el senyor Gustavo Petro –per cert, més dels seus que dels nostres–, assolir en la seva totalitat els acords de pau del 2016.

En aquest sentit, el nostre grup parlamentari al Parlament Europeu ja va denunciar l'increment de la violència a Colòmbia, la violència política, a través d'una resolució, sobretot arran de l'assassinat del senador Miguel Uribe Turbay el passat mes de juny.

Per altra banda, sembla del tot una broma, és obvi que una broma de mal gust, quan no reconeixen Edmundo González com a president legítim de Venezuela i, en canvi, des del Parlament de Catalunya, no tenen res més a fer que instar el Govern de la Generalitat a reforçar diàlegs, a afavorir la cooperació i l'enfortiment entre governs amb les autoritats indígenes, que és com consta a l'últim punt de la seva proposta, quan cap dels dos tenen la condició d'Estat.

Mirin, senyories, tornin a la realitat política, que a casa nostra tenim molts problemes i molta feina a fer com per anar fent brindis al sol. Els mateixos brindis al sol que fan alguns portaveus que m'han precedit en l'ús de la paraula, equiparant-se amb el cop d'estat polític que van fer i canviant el nom dels exiliats per gent que ha fugit de la justícia. I, per tant, brindis al sol *pocos*, perquè feina en tenim molta.

Gràcies, senyora presidenta.

La presidenta

Gràcies, diputada. Ara és el torn del Grup Parlamentari de VOX en Cataluña i té la paraula, per tres minuts, el diputat Alberto Tarradas.

Alberto Tarradas Paneque

Gràcies, presidenta. Jo, simplement, per demanar la votació separada del punt número 2.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputat. Ara és el torn del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar i té la paraula, per tres minuts, el diputat Ernesto Carrión.

Ernesto Carrión Sablich

Moltes gràcies, presidenta. Volia començar donant la benvinguda als representants de l'associació Maloka, de Lafede i de la Taula per Colòmbia, que es troben aquí amb nosaltres aquesta tarda. I també volia començar agraint aquesta proposta de resolució que posa de manifest la difícil situació i la lluita del poble nasa pels drets humans i per una vida en pau.

Segons l'Organització Nacional Indígena de Colòmbia, l'ONIC, al país hi ha més de cent grups indígenes diferents. La majoria d'aquests grups estan constituïts per un nombre força reduït de persones i moltes de les seves llengües i costums estan en procés de desaparició.

Tots els informes sobre drets humans destaquen que la població indígena està desproporcionadament afectada per la violència que assetja Colòmbia des de fa dècades. Els territoris indígenes són terrenys de disputa entre grups armats de mineria il·legal i de cultius d'ús il·líctics com la coca i la rosella. Els i les joves indígenes són reclutats forçosament pels grups armats, els líders i lideresses són assassinats i amenaçades. I les comunitats sovint queden confinades, presoneres al seu territori per instruccions dels agents de violència.

Malgrat que l'acord de pau amb les FARC, l'any 2016, va suggerir un horitzó de millora –de fet, inclou un capítol ètnic per respondre específicament a les demandes de les comunitats indígenes i «afro»–, la violència continua amb una creixent fragmentació de grups armats, cada cop menys moguts per ideologies i més vinculats a economies il·legals.

A través de la feina de més de vint anys de la Taula Catalana per la Pau i els Drets Humans a Colòmbia, de la qual forma part el Govern de la Generalitat, així com d'altres iniciatives socials, acadèmiques i culturals, des de Catalunya tenim un lligam i un compromís de solidaritat amb les comunitats indígenes de Colòmbia, en general, i amb el poble nasa en particular.

La comunitat nasa ha estat i encara és pionera a Colòmbia en la seva articulació social i política. És clarament la comunitat indígena més ben organitzada, de fet, l'ONIC neix deu anys després de la creació del Consejo Regional Indígena del Cauca, el CRIC. Sembla molt pertinent el reconeixement i suport al Govern autònom del poble nasa, que es podria estendre a altres iniciatives de comunitats indígenes de Colòmbia.

No hi ha democràcia sense drets humans i no hi ha drets humans sense democràcia. Votarem a favor de la proposta de resolució.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputat. Procedirem a la votació. El Grup del Partit Popular ja ens ha dit que demana votació per separat el punt 2. Algun...? Ah! –perdó, perdó–, el Grup de VOX. Alguna altra votació per separat? (*Pausa.*) No? (*Pausa.*) Doncs, aleshores, si us sembla, votem primer el punt 2 i després procedirem a votar la resta de punts.

Vots a favor del punt 2?

El PSC, Esquerra i Junts i Comuns.

Vots en contra?

Abstencions?

PP i VOX.

I ara procedirem a votar els punts 1, 3, 4 i 5.

Vots a favor?

Junts, Partit Socialista, Esquerra i Comuns.

Vots en contra?

VOX.

Abstencions?

El Partit Popular.

Queda aprovada la proposta.

Passem al següent punt de l'ordre del dia, que és el cinquè punt de l'ordre del dia, que és la proposta de resolució de suport al procés de reunificació de Xipre, presentada pel Grup Parlamentari de Junts. I té la paraula, per tres minuts, el diputat Francesc de Dalmaes.

Francesc de Dalmaes i Thió

Gràcies, presidenta. Avui ha sobrevolat sobre aquesta comissió aquest nou món del qual ens alertava el primer ministre canadenc, que no és una transició, sinó que és un canvi. I, precisament per això, és casual, tot i que ve una mica més tard del que hauríem volgut, que estiguem parlant de canvis que es produeixen en el món democràtic i que es fan a través de les urnes.

I per això nosaltres volíem posar molt en valor la victòria del partit republicà turc a Xipre, perquè obre una finestra d'oportunitat, que és una oportunitat de reunificació de forma cívica, de forma pacífica, de forma democràtica. Ells parlen de cinc eixos bàsics, que són l'europeisme, la pau, el benestar, el reconeixement singular i la seguretat del poble xipriota en el seu conjunt, tant la comunitat turcoxipriota, com la comunitat grecoxipriota.

Nosaltres pensem que, efectivament, la divisió de l'illa de Xipre és una nafra a Europa, que existeix una solució democràtica que passa pel reconeixement de les dues comunitats i que totes dues comunitats poden conviure a l'illa; que cal posar punt i final a l'intervencionisme de Turquia –una vegada més, recordem-ho, soci, comercial i militar d'Espanya–, que és un element de distorsió, és un element de desequilibri i és un element de divisió a l'illa.

Per tant, nosaltres proposem que donem aquest suport en aquest procés democràtic que s'està vivint. Ens sembla especialment rellevant que vingui, precisament, per una victòria per part d'un partit que forma part de la comunitat turcoxipriota. I, per tant, demanaríem que aquest Parlament i aquesta comissió donin suport en aquesta proposta de resolució.

No intervindrè després, per tant, si em permet, presidenta, dir que, efectivament, acceptem l'esmena que fa el PSC amb relació a Nacions Unides, que ens sembla que és redundant, perquè ja en parlem en el punt segon. I insistir en que nosaltres, des del profund europeisme, demanem un vot favorable, perquè en qüestions de democràcia no existeix l'abstenció ni el vot contrari, sinó només el vot a favor.

La presidenta

Gràcies, diputat. Hi ha hagut un grup que ha presentat esmenes. Per tant, té la paraula el Grup Socialistes i Units per Avançar, el diputat Alberto Bondesio, per un temps de tres minuts.

Alberto Bondesio Martínez

Bé; gràcies, presidenta. Gràcies al Grup Parlamentari de Junts per Catalunya per haver proposat aquesta proposta de resolució i per haver-nos acceptat l'esmena.

Mirin, el 17 de juliol del 24, el nostre grup parlamentari al Parlament Europeu i la seva presidenta, doncs van fer èmfasi en la necessitat de la reunificació de Xipre dins de la Unió Europea.

De fet, bé, no seré jo qui condemni, com deia ara el portaveu de Junts, que dues comunitats diferents puguin viure al mateix estat; al contrari, hi donem suport. Però entenem que a nivell competencial el Govern de Catalunya no pot fer algunes de les qüestions que es plantegen amb el llenguatge plantejat i que, per tant, ens abstenem, tot i que compartim part del contingut. Com deia, els organismes que sí que hi pertanyen i tenen competència, en aquest cas el Parlament Europeu i les institucions europees..., però sí que hi donarem suport.

I, de nou, gràcies per haver inclòs aquesta darrera esmena al punt número 4.
Gràcies.

La presidenta

Ara és el torn de la resta de grups parlamentaris. Té la paraula el diputat Juli Fernández, pel Grup d'Esquerra Republicana, per un temps de tres minuts.

Juli Fernández Olivares

Gràcies, presidenta. Gràcies, diputat Dalmases, per l'explicació i per haver presentat aquesta proposta de resolució. Creiem que és oportuna i els acompanyarem amb el vot afirmatiu a la proposta de resolució.

És evident que s'obre una oportunitat que s'hauria d'intentar explorar i aprofitar i que els i les catalanes podríem intentar fer la nostra modesta aportació, com sigui, en tot cas, des d'aquests posicionaments de reconeixement d'aquest procés electoral i d'aquesta cerca de reprendre les negociacions que van quedar aturades en el seu moment.

Per tant, res més a afegir. Votarem a favor de tots els punts de la proposta de resolució.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputat. Ara és el torn del Grup Parlamentari del PP i té la paraula el diputat Hugo Manchón per tres minuts.

Hugo Manchón García

Gracias, presidenta. Seré breve. Es para dar apoyo a la iniciativa, pero pediremos votación separada de los puntos 1 y 4, con la enmienda, y, por otra parte, los puntos 2 y 3.

Consideramos que lo que tenemos que perseguir y controlar desde esta comisión son procesos electorales dudosos o en dictaduras, pero no opinar sobre resultados en elecciones limpias.

Muchas gracias.

La presidenta

Gràcies, diputat. Ara és el torn del Grup Parlamentari de VOX en Catalunya i té la paraula el diputat Alberto Tarradas per tres minuts.

Alberto Tarradas Paneque

Gràcies, presidenta. Des de VOX sempre hem defensat la sobirania i pensem que hi han qüestions que extralimiten les competències d'aquest Parlament. Per tant, votarem en contra d'aquesta moció per aquest motiu.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputat. Ara és el torn del Grup Parlamentari Comuns. Té la paraula el diputat Andrés Garcia Berrio per tres minuts.

Andrés Garcia Berrio

Gràcies, presidenta. Des del Grup Parlamentari Comuns agraïm la presentació d'aquesta proposta de resolució per part del Grup de Junts. Votarem a favor d'aquesta.

Pensem que és necessari fer suport al procés que s'està vivint per tal de caminar cap a un procés de reunificació. Pensem que s'ha de fer en el marc del plantejament de Nacions Unides, tal com ho planteja la proposta de resolució. Llavors, en aquest sentit, hi donem suport.

La presidenta

Gràcies, diputat. Si no ho he entès malament, el diputat presentant no vol posicionar-se. Aleshores, procedirem a la votació. (*Veus de fons.*) Perdó –perdó, perdó–, ha acceptat l'esmena. No vol dir res més al respecte.

Si no ho hem entès malament, votarem per separat l'1, 2, 3. L'1 per un costat, 2, 3 per un altre costat i el 4 per un altre costat. (*Veus de fons.*) No, però llavors ja... (*Veus de fons.*) Sí.

Aleshores, votem primer el punt 1.

Vots a favor?

El Grup de Junts, PP, Comuns i Esquerra Republicana.

Vots en contra?

El Grup de VOX.

I abstencions?

El Partit Socialista.

Queda aprovat el punt.

Ara votem els punts 2 i 3.

Vots a favor?

El Grup de Junts, el Grup d'Esquerra, el Grup de Comuns. Són 8 vots.

Vots en contra?

El Grup de VOX.

I abstencions?

Set.

Queda aprovada.

El següent punt és el punt número 4.

Vots a favor?

El Grup de Junts, PP, PSC, Esquerra i Comuns.

Abstencions?

I en contra?

VOX.

Queda aprovada la proposta de resolució.

Moltes gràcies a tots i ens veiem a la propera sessió.

S'aixeca la sessió d'avui.

La sessió s'aixeca a un quart de sis de la tarda i un minut.